

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat okai és céljai

Európa növekedése és versenyképessége szempontjából alapvető jelentőségű a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának további fejlődése. A pénzforgalmi szolgáltatások teljes mértékben működő belső piacának azonban továbbra is vannak akadályai. A legújabb uniós szintű kezdeményezések célja, hogy hozzájáruljanak az egységes piac teljes potenciáljának kibontakozásához a piac szétagoltságának megszüntetése és a szolgáltatások szabad mozgása előtt álló korlátok és akadályok felszámolása révén, egyúttal erősítve az állampolgároknak a szolgáltatások belső piaca iránti bizalmát és biztosítva, hogy annak előnyeit a fogyasztók kihasználhassák.

A Bizottság által 2011 áprilisában elfogadott első egységes piaci intézkedéscsomag tizenkét mozgatórugót azonosított, amelyek a növekedés serkentésére és az állampolgárok által az egységes piacba vetett bizalom növelésére szolgálnak. A lakossági pénzforgalmi szolgáltatások területével összefüggésben az első egységes piaci intézkedéscsomag megállapította, hogy külön figyelmet kell fordítani a banki díjak átláthatóságára és a kölcsönfelvevők fokozottabb jelzáloghitel-piaci védelmére. A Bizottság bejelentett egy olyan kezdeményezést is, amelynek célja, hogy az Európai Unión belül lakóhelyétől függetlenül minden polgár elfogadható áron tudjon hozzáférni egy alapszintű fizetési számlához, és így mindenki aktív résztvevője lehessen az egységes piacnak.

A 2012. október 3-án elfogadott második egységes piaci intézkedéscsomag az EU-n belüli bankszámlákra vonatkozó jogalkotási javaslatot tartalmazott, azon 12, elsőbbséget élvező intézkedés egyikeként, amelyek célja, hogy kézzel fogható, valós hatást fejtsenek ki, és a polgárokat és a vállalkozásokat az egységes piac magabiztos haszonélvezőivé tegyék¹. Célja, hogy valamennyi uniós polgár rendelkezessen alapszintű fizetési számlával, a számlavezetési díjak átláthatóak és összehasonlíthatóak legyenek, és könnyebb legyen a bankszámlaváltás.² Emellett a Bizottság 2013. évi munkaprogramjának részeként a banki díjak átláthatóságával és összehasonlíthatóságával, valamint a bankszámlaváltással kapcsolatos javaslatokat terjesztett elő.³

A lakossági banki ágazat területén végrehajtott korábbi kezdeményezések nem csupán javították a pénzforgalmi szolgáltatók azon lehetőségét, hogy több országra kiterjedően működjenek, hanem jelentős előnyökkel jártak számos európai fogyasztó szempontjából is, mindenekelőtt az olcsóbb tranzakciók, gyorsabb kifizetések, valamint átláthatóbb feltételek és árak biztosítása révén. A 2007/64/EK (pénzforgalmi) irányelv megállapít bizonyos átláthatósági követelményeket a pénzforgalmi szolgáltatók által felszámított díjakra vonatkozóan. Ez a kezdeményezés hozzájárult a tranzakciók lebonyolításához szükséges idő jelentős lerövidítéséhez és a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozóan a fogyasztóknak nyújtott információ következetességének erősítéséhez. Az egységes eurófizetési térségről (Single Euro Payment Area – SEPA) szóló, nemrég elfogadott rendelet koherens keretet hozott létre a fizetési műveletek euróvezeteten belüli biztonságos és gyors végrehajtásához, egyszerűsítve a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását és megkönnyítve a fogyasztói mobilitást.

¹ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/barnier/headlines/news/2012/10/20121003_en.htm

² „A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért”, COM(2012) 573, 2012. október 3., 16. o.

³ „A Bizottság 2013. évi munkaprogramja”, COM(2012) 629, 2012. október 23., I. melléklet, 5. o.

Miközben a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának megteremtésére irányuló intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a növekedéshez és a pénzforgalmi szolgáltatók üzleti lehetőségeinek előmozdításához, alapvető jelentőségű a fogyasztókra gyakorolt hatásuk is. A fizetési számlák díjainak jelenlegi átláthatatlansága megnehezíti, hogy a fogyasztók megalapozott döntéseket hozzanak. A bankszámlaváltás folyamata pedig még a díjak összehasonlíthatósága esetén is gyakran hosszadalmas és bonyolult. Ennek következtében nagyfokú a fogyasztók „tehetetlensége” a fizetési számlákkal összefüggésben. Egy, a lakossági pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozóan elvégzett 2012-es felmérés⁴ szerint a fogyasztók jelentős része hajlik arra, hogy ne váltson pénzforgalmi szolgáltatót. A már valamilyen pénzügyi termékkel rendelkező válaszadóknak csak 16 %-a nyitott új fizetési számlát a megelőző öt évben. Emellett a válaszadóknak csak 3 %-a nyilatkozott úgy, hogy lakóhelyétől eltérő országban nyitott fizetési számlát. A fogyasztókat a következők tartották vissza attól, hogy másik országban vásároljanak lakossági pénzügyi terméket: nem egyértelmű információ (21 %), a fogyasztói jogok tisztázottságának hiánya (18 %), illetve a folyamat túlzott bonyolultsága (15 %). A fogyasztói „tehetetlenség” megnehezíti a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy új ügyfeleket vonzzanak és visszatarthatja őket az új piacokra való belépéstől, különösen határokon átnyúló dimenzióban. Ez viszont az árak emelkedésével és a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások minőségének romlásával jár.

Az a tény, hogy az uniós népesség nagy része még mindig nem rendelkezik bankszámlával, csökkenti azon uniós szintű intézkedések hatását, melyek célja, hogy megbízható és stabil keretet biztosítsanak a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacán elérhető előnyök teljes kibontakoztatására. A Világbank becslése szerint az Unióban körülbelül 58 millió fogyasztónak nincs fizetési számlája és közülük mintegy 25 millióan szeretnének számlát nyitni⁵. Emellett a Bizottság által végrehajtott felmérések és konzultációk, valamint a fogyasztói panaszok azt jelzik, hogy sok fogyasztónak volt nehézsége fizetési számla nyitása során abból, hogy nem rendelkezett állandó lakcímmel a pénzforgalmi szolgáltató tagállamában. Ez azokat az uniós fogyasztókat is érinti, akik – jelentős számban – másik tagállamban élnek (2010-ben 12,3 millió). Ezek a tényezők hátrányosan hatnak a fogyasztók azon lehetőségére, hogy fizetési számlához jussanak, különösen egy másik tagállamban. Ahogy a nemrég elfogadott szociális beruházási csomagban is említésre kerül, a fizetési számla alapvetően lényeges eszköz ahhoz, hogy az egyén részt vegyen a gazdaság és a társadalom életében⁶.

Az a tény továbbá, hogy jelenleg a fogyasztók jelentős része nem vesz részt a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacán, negatív következményekkel jár mind a pénzforgalmi szolgáltatókra, mind a fogyasztókra nézve. Egyrészt a szolgáltatók számára kevesebb az ösztönző arra, hogy az Unión belül kínálják szolgáltatásaikat és új piacokra lépjenek be, ami elfojtja a versenyt és ezáltal kedvezőtlenebb feltételeket teremt a fogyasztók számára. Másrészt a bankszámlával nem rendelkező fogyasztók nem részesülhetnek a belső piac előnyeiből. A gazdaság egyre inkább a készpénzmentes tranzakciók irányába mozdul el. Ez a trend a vállalatokra és a fogyasztókra egyaránt hat. Egyúttal befolyásolja a közigazgatást is, amely felismerte a készpénzmentes tranzakciók előnyeit.⁷ Emellett a fizetési számlához való

⁴ Eurobarometer.

⁵ A Világbank jelentése.

⁶ A Bizottság közleménye: „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében” (COM (2013) 83, 2013. február 20.).

⁷ Írországból például a szociális juttatások kifizetésének csak 40 %-a történik fizetési számlán keresztül, míg 52 %-ban a kifizetésre postán kerül sor, lásd: Strategy for Financial Inclusion, Steering Group on Financial Inclusion, Irish Department of Finance (A pénzügyi integráció stratégiája – az ír pénzügyminisztérium pénzügyi integrációval foglalkozó csoportja, 2011. június, 14. o.);

hozzáférés hiánya gátolja a fogyasztókat abban, hogy teljes mértékben kihasználhassák a belső piac előnyeit, például áruk határon átnyúló online vásárlásának megakadályozása révén.

Mivel a pénzforgalmi szolgáltatások közül a fizetési számlák esetében a legvalószínűbb a határokon átnyúló igénybevétel, létfontosságú, hogy megfelelő megoldások szülessenek a fentiekben vázolt problémákra. Amennyiben nem kerül sor intézkedésre, a következmények komolyak lehetnek, többek között a teljes mértékben működő belső piac fejlődésének akadályozása, ami jelentős hatásokkal jár a pénzforgalmi szolgáltatók, a fogyasztók és a szélesebb gazdaság szempontjából. Emellett a pénzügyi válság is rávilágított a hatékony intézkedések fontosságára, annak érdekében, hogy helyreálljon a pénzügyi intézmények iránti nagyfokú fogyasztói bizalom.

Ennek ismeretében és az uniós fizetésiszámla-piac integrációjának fokozása céljából e javaslat célja a fizetésiszámla-díjakra vonatkozó információ átláthatóságának és összehasonlíthatóságának javítása, a fizetésiszámla-váltás megkönnyítése, a lakóhelyen alapuló diszkrimináció megszüntetése a fizetési számlákkal összefüggésben, és az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés biztosítása az Unióban. Hozzájárul a piacra lépés megkönnyítéséhez, a méretgazdaságosság növeléséhez és így a verseny fokozásához a banki és fizetési ágazatban a tagállamokon belül és a tagállamok közötti viszonylatban egyaránt. A pénzforgalmi szolgáltatók által kínált szolgáltatások és díjak összehasonlításának egyszerűsítését és a fizetési számlák közötti váltás eljárásának megkönnyítését szolgáló lépések pedig jobb árakat és szolgáltatásokat biztosítanak a fogyasztók számára. A javaslat emellett garantálja, hogy valamennyi uniós fogyasztó hozzáférhessen alapszintű pénzforgalmi szolgáltatásokhoz és megtiltja a lakóhelyen alapuló megkülönböztetést azon fogyasztók esetében, akik külföldön szándékoznak fizetési számlát nyitni, ami a vállalkozások és a fogyasztók előnyére szolgál.

1.2. Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A fizetési számlák díjainak átláthatósága és összehasonlíthatósága

A 2007/64/EK (pénzforgalmi) irányelv megállapít bizonyos átláthatósági követelményeket a pénzforgalmi szolgáltatók által felszámított díjakra vonatkozóan, de nem biztosít keretet az információk bemutatásának módjára vonatkozóan, és nem tartalmaz előírásokat a díjak összehasonlíthatósága tekintetében.

Az Európai Bizottság 2010-ben felkérte az Európai Bankszektori Bizottságot (European Banking Industry Committee, EBIC), a bankszektor uniós szintű képviselőjét, hogy önszabályozás útján dolgozza ki azt a keretet, amely biztosítja a fizetésiszámla-díjak átláthatóságának erősítését. Az EBIC 2011 májusában előterjesztette javaslatát az Európai Bizottságnak, a javaslat azonban nem bizonyult kielégítőnek. Konkrétan: ez az önszabályozási kísérlet nem tudott ésszerű időtartamon belül következetes terminológiát kialakítani.

<http://www.finance.gov.ie/documents/publications/reports/2011/Fininclusreport2011.pdf>. A becslések szerint továbbá a nem elektronikus fizetési rendszerek használata évente körülbelül 1 milliárd EUR költséget jelent a gazdaságnak. Az Irish Payment Services Organisation (az ír pénzforgalmi szolgáltatók szervezete) tagjainak 2007. évi felmérése [...], 18. o. Németországban is hasonló következtetésekre jutottak: a német Bundestag által készített, pénzügyi integrációról szóló jelentés megerősítette, hogy az ellátások nem elektronikus rendszereken át történő, kormányzati szervek általi kifizetése magas adminisztratív költségeket eredményezett, lásd: „Bericht der Bundesregierung zur Umsetzung der Empfehlungen des Zentralen Kreditausschusses zum Girokonto für jedermann” (a szövetségi kormány jelentése a központi hitelbizottság folyószámlához való általános hozzáférésről szóló ajánlásának végrehajtásáról) 17/8312. sz. tájékoztató, a német Bundestag, 2011.12.27., 7. o.

Fizetésiszámla-váltás

2008-ban az EBIC elfogadta a bankszámlaváltás közös elveit, amelyek meghatározzák a fizetési számla tagállamon belüli váltását megkönnyítő folyamatot. A tervek szerint a közös elvek végrehajtásának 2009 végéig kellett volna lezárulnia. 2012-ben azonban továbbra sem volt kielégítő az iránymutatás érvényesítése.

Az EBIC által kidolgozott elveket ugyanis nem követte valamennyi pénzforgalmi szolgáltató, az elvek alkalmazása pedig gyakran nem egységes és nem homogén. Ez számos nehézséget eredményezett azon fogyasztók számára, akik bankszámlát akartak váltani. Számos fogyasztó került szembe azzal a problémával, hogy fizetési megbízásait félreirányították, ami időnként bírsághoz is vezethet. Emellett a számlaváltás folyamatának időtartama egyes országokban lényegesen meghaladja a közös elvekben megállapított 15 napot. A fogyasztók továbbá gyakran nem kapnak egyértelmű információt a rendelkezésre álló számlaváltási mechanizmusról és annak alapvető jellemzőiről.

Az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés

A Bizottság 2011. július 18-án közzétette az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáféréstről szóló ajánlást.⁸ Az ajánlás felkérte a tagállamokat, hogy az ajánlás közzétételétől számított 6 hónapon belül tegyék meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a fogyasztók hozzáférhessenek alapszintű fizetési számlához. Az ajánlás nyomon követéseként a Bizottság szolgálatai 2012. augusztus 22-én jelentést⁹ tettek közzé az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáféréssel összefüggő nemzeti intézkedésekről és gyakorlatról, amelyben értékelték, hogy a tagállamok milyen mértékben tartják be az ajánlást, és megállapították, hogy úgy tűnik, csak néhány tagállam felel meg a fő elveknek.

Jelenleg tizenegy tagállamban nincsenek hatályban intézkedések a bankszámlanyitáshoz való jog, az ilyen számla jellemzői és a kapcsolódó költségek tekintetében. Csak néhány tagállam esetében állapítható meg az, hogy csaknem teljes mértékben megfelelnek az ajánlás elveinek. A többi tagállamban van néhány hatályos szabály vagy rendszer, vagy tervben van azok bevezetése, bár az előírások és a végrehajtás mértéke jelentősen eltérőek. Egyes országokban a meglévő intézkedések nem jelentenek jogalkotási kezdeményezést, hanem önszabályozó fellépésre korlátozódnak és csak azokat a bankokat érintik, amelyek önként úgy döntöttek, hogy betartják a szóban forgó elveket. Ezen intézkedések hatékonysága ezért korlátozott és alkalmazásuk nem következetes. Más tagállamokban csak a hozzáférésre vonatkozó általános rendelkezések vannak hatályban, a strukturált intézkedések még hiányoznak.

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

A javaslat összhangban áll az Unió szakpolitikáival és célkitűzéseivel. Az előirányzott intézkedések előmozdítják a belső piac fejlődését és lehetővé teszik, hogy valamennyi tagállam fogyasztói teljes mértékben kihasználhassák a belső piac előnyeit. A pénzforgalmi szolgáltatók közötti verseny erősítése és a fogyasztók egységes piaci részvételének megkönnyítése révén a javaslat növeli az Unión belül végrehajtott tranzakciók volumenét és hozzájárul a gazdasági növekedés szélesebb célkitűzéseinek megvalósításához.

A javaslat kiegészíti a Bizottság által a pénzforgalmi irányelv keretében elfogadott intézkedéseket. A pénzforgalmi irányelv a díjak átláthatóságára vonatkozó harmonizált szabályokat állapít meg, azzal a céllal, hogy csökkenjen a pénzforgalmi szolgáltatók által működtetett fizetési rendszerek költsége. E javaslat közvetlen célja viszont a díjakra

⁸ 2011/442/EU: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:190:0087:0091:HU:PDF>

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/inclusion/swd_2012_249_en.pdf

vonatkozó terminológia és a díjak bemutatásának harmonizálása; emellett minőségi előírásokat állapít meg az információs eszközökre vonatkozóan, hogy megkönnyítse a fizetési számlák összehasonlítását. Emellett eljárást határoz meg az eredményes fizetésiszámlaváltáshoz, valamint garantálja az alapvető pénzforgalmi szolgáltatásokhoz való hozzáférést.

A javaslat összhangban van a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szakpolitikával. A fogyasztóknak a számlanyitás előtt változatlanul teljesíteniük kell a pénzmosás elleni harmadik irányelvnek¹⁰ a személyazonosság igazolására vonatkozó előírásait. Többé nem lesz azonban lehetőség a fizetési számla megnyitásának elutasítására pénzmosással összefüggő aggályokra hivatkozva pusztán azon tény alapján, hogy a fogyasztó nem rendelkezik lakóhellyel abban a tagállamban, ahol számlát szándékozik nyitni.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Konzultáció az érdekelt felekkel

A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

2012. március 20-án a Bizottság szolgálatai nyilvános konzultációt indítottak. A konzultáció célja az volt, hogy összegyűjtse az érdekelték véleményét a fizetésiszámla-díjak átláthatóságával, a fizetési számlák közötti váltással és az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréssel összefüggésben, az uniós szintű fellépés szükségességének értékelése és annak megállapítása céljából, hogy adott esetben milyen intézkedéseket kell tenni. Az Európai Bizottság 124 érdekelttől kapott választ, 19 tagállamból, egy EGT-tagországtól, valamint uniós és nemzetközi szintű képviselői szervektől.

Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

A fizetésiszámla-díjak átláthatóságával összefüggésben a válaszadók többsége az érdekelték valamennyi kategóriájában arról számolt be, hogy a lakossági banki szektorban problémák merültek fel az említett díjak bemutatásának módjával és összehasonlíthatóságával kapcsolatban. A fogyasztók egyhangúlag támogatják az egyenlő feltételek biztosítására irányuló uniós szintű fellépést ezeken a területeken. Az említett kérdések kezelésének lehetséges módjaival kapcsolatban azonban eltérő vélemények fogalmazódtak meg a tagállamok és az ágazat részéről. Egyes tagállamok támogatják az uniós szintű fellépést vagy mérlegelik annak lehetőségét, míg mások szerint további intézkedéseket először nemzeti szinten kell tenni. A pénzforgalmi szolgáltatások ágazatát képviselő érdekelték többsége úgy vélte, hogy nincs szükség uniós jogszabályra, és véleményük szerint amennyiben uniós intézkedésre kerül sor, annak rugalmasnak kell lennie és figyelembe kell vennie a nemzeti szinten tett erőfeszítéseket.

Ami a bankszámlaváltást illeti, a fogyasztók és a civil társadalom képviselői úgy vélték, hogy a bankok nem minden esetben kínálnak ilyen szolgáltatást, és amennyiben igen, azok nem felelnek meg teljes mértékben a közös elvek előírásainak. A pénzforgalmi szolgáltatások szektorából érkező vélemények szerint viszont a legtöbb szolgáltató – a közös elvekkel összhangban – kínál bankszámlaváltási szolgáltatást. Az állami hatóságok álláspontja a két fenti nézet között helyezkedik el. Vegyes kép alakult ki azzal kapcsolatban, hogy kötelezővé kell-e tenni a közös elveket. Számos tagállam, valamint a pénzforgalmi szektor úgy látja, hogy a közös elvek alkalmazásának önkéntesnek kell maradnia. Más tagállamok válaszadói

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről.

nyitottabbak voltak a közös elvek kötelezővé tétele tekintetében, és úgy vélték, hogy ez garantálná az előírások hatékonyabb érvényesítését. A fogyasztók és a civil társadalom képviselői annak a szilárd meggyőződésüknek adtak hangot, hogy a közös elveket kötelezővé kell tenni. Az érdekeltek véleménye megoszlott arra vonatkozóan is, hogy foglalkozni kell-e a határokon átnyúló bankszámlaváltással. Úgy tűnik, a fogyasztók többsége támogatja a határokon átnyúló bankszámlaváltást, míg az ágazati képviselők ellenzik ezt a lehetőséget. A tagállamok esetében számos válaszadó nem támogatta a határokon átnyúló dimenziót, míg mások szerint ez a lehetőség elősegíti az egységes piac kialakítását.

A hozzáférés tekintetében a konzultáció vegyes eredményekkel járt. Egyfelől a pénzforgalmi szolgáltatási szektor, valamint egyes tagállamok úgy vélik, hogy az alapszintű fizetési számlához való hozzáférésnek nincsenek komoly akadályai, mivel az ágazat vagy a hozzáférésre vonatkozó nemzeti előírásokhoz vagy az uniós ajánláshoz igazodik. Ezért arra a megállapításra jutottak, hogy ezen a téren nincs szükség intézkedésre. A pénzforgalmi szolgáltatási szektor képviselői hangsúlyozták továbbá, hogy amennyiben intézkedésre kerül sor, annak nemzeti szinten kell történnie, hogy megfeleljen az Unión belüli eltérő jogi és szabályozási jellemzőknek. Másfelől a fogyasztók, a civil társadalom képviselői és egyes tagállamok véleménye szerint a jelenlegi helyzet nem kielégítő és komoly nehézségek vannak az alapszintű számlaszolgáltatások elérése terén. Ezért határozottan támogatják azt a kezdeményezést, amely az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés biztosítására irányul. Következésképp az uniós szintű jogalkotási intézkedések mellett foglaltak állást, szem előtt tartva a nemzeti körülményeket figyelembe vevő rugalmasságot.

A Bizottság szolgálatai a konzultáció során találkoztak a tagállamok, a pénzforgalmi szolgáltatók, az ágazatok és a fogyasztók képviselőivel.

2.2. Hatásvizsgálat

A Bizottság a szabályozás javítására irányuló politikájával összhangban elvégezte a lehetséges szakpolitikai megoldások hatásvizsgálatát. A szakpolitikai lehetőségek az új rendelkezések alkalmazási köréhez, az egységesítés mértékéhez, a díjak összehasonlíthatóságára és átláthatóságára vonatkozó intézkedések megállapításához és végrehajtásához, a fizetési számlák közötti váltáshoz, az alapvető pénzforgalmi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáféréshez és ahhoz kapcsolódtak, miként biztosítható azok hatékony alkalmazása a fogyasztók felé.

A hatásvizsgálat elkészítését számos tanulmány és felmérés támogatta. Többek között: az Eurobarométer-felmérés; a „Quantification of economic impacts of EU action to improve fee transparency, comparability and mobility in the internal market for bank personal current accounts” (a magánszemélyek folyószámláival összefüggő díjak átláthatóságának, összehasonlíthatóságának és a belső piaci mobilitásnak a javítására irányuló uniós intézkedések gazdasági hatásainak számszerűsítése) című tanulmány; a „Bank fees transparency and comparability and bank mobility” (banki díjak átláthatósága és összehasonlíthatósága és a banki mobilitás) című tanulmány; valamint a fogyasztók bankszámlaváltással kapcsolatos tapasztalatainak felmérése, tekintettel a bankszámlaváltásra vonatkozó közös elvekre.

A hatásvizsgálat számos problémát állapított meg a fizetésiszámla-díjak átláthatóságával és összehasonlíthatóságával összefüggésben. A fogyasztóknak nyújtott díjinformáció túl bonyolult. Az eltérő árazási modellek hozzájárulnak ahhoz, hogy a megfelelő termék kiválasztásának folyamata rendkívül összetett. Ez információs aszimmetriához vezet és megnehezíti a fogyasztók számára annak megértését, hogy mit jelentenek a díjak, akadályozza a fogyasztói döntéseket és végső soron a versenyt. Emellett a fizetési számlák tekintetében jelentős árkülönbségek figyelhetők meg, ami kérdéssé teszi a piaci árversenyt. Az

árkülönbségek azt az érzetet keltik, hogy a fizetési számlák árazása nem tisztességes, ezáltal pedig aláássák az ágazat iránti fogyasztói bizalmat.

E megállapítások alapján és a rendelkezésre álló választási lehetőségek elemzése után a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ajánlott szakpolitikai intézkedéscsomagnak a következőket kell tartalmaznia: a fizetési számlákkal összefüggésben kínált szolgáltatások után felszámított díjak egységes jegyzéke; a fizetési számlákhoz kapcsolódóan nyújtott szolgáltatások után felszámított díjak tagállami szintű összehasonlítására szolgáló weboldalak függetlenségének biztosítására irányuló intézkedések, és – amennyiben még nincsenek – ilyen weboldalak létrehozására vonatkozó felhatalmazás; valamint annak előírása, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók legalább évente nyújtsanak utólagos tájékoztatást a fogyasztóknak a fizetési számlájuk után felszámított díjakról.

A hatásvizsgálat arra is rámutatott, hogy az Unióban még mindig korlátozott a fizetési számlákkal összefüggő mobilitás. Ez részben a bankszámlaváltási folyamatra vonatkozó nem elegendő és gyakran következtelen információknak, valamint annak a következménye, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók személyzete nem nyújt megfelelő segítséget. A fogyasztók gyakran úgy érzik, hogy a bankszámlaváltás költséges és időrabló; gyakran az sem egyértelmű, mennyi ideig fog tartani a folyamat, és mi történik a beszédési megbízásokkal/átutalásokkal az átmeneti időszak során (vagyis abban az időszakban, amikor az új számlát már megnyitották, de nem történt meg az összes rendszeres fizetési megbízás transzferálása). Végül gyakran nem tartják be a közös elvekben meghatározott határidőket.

A hatásvizsgálat arra is rávilágított, hogy nincs közös keret a határokon átnyúló bankszámlaváltásnak vagy a fizetésiszámla-díjak összehasonlíthatóságának a megkönnyítésére. Bár a potenciális kereslet jelentős, a fogyasztókat visszatarthatja az, hogy a folyamat a gyakorlatban összetett. A teljes mértékben működő belső piacon az Unión belüli fizetésiszámla-díjakra vonatkozó összehasonlítható információ szélesítené a fogyasztói választási lehetőségeket és megkönnyítené a belföldi, valamint a határokon átnyúló bankszámlaváltást.

A fentiek ismeretében és a rendelkezésre álló választási lehetőségek alapos elemzése után a Bizottság megállapította, hogy a bankszámlaváltási folyamat működésének javítása céljából szükség van a bankszámlaváltásra vonatkozó közös elvek előírásainak kötelező jogi erőt biztosító intézkedésekre. Emellett ezeknek az intézkedéseknek – a határokon átnyúló bankszámlaváltásra való kiterjesztés révén – szélesíteniük kell a közös elvek alkalmazási körét. Ez segíti a fogyasztókat abban, hogy egyértelmű és érthető tájékoztatást kapjanak az egyes fizetésiszámla-szolgáltatóktól, és így meg tudják állapítani, melyik fizetési számla felel meg a leginkább az igényeiknek. Emellett, amennyiben a fogyasztók ezen információk alapján úgy döntenek, hogy másik számlára váltanak át, ez a szolgáltatás a rendelkezésükre áll majd.

Ami a hozzáférést illeti, a hatásvizsgálat megállapította, hogy kötelező uniós jogszabály útján biztosítani kell valamennyi uniós fogyasztó számára az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogát. Az Unióban 58 millió fogyasztó nem rendelkezik fizetési számlával. Ez számos tényezővel indokolható, többek között a következetes uniós szabályozási keret hiányával, a nemzetiségen vagy a lakóhely hiányán alapuló elutasítással, a számla magas díjával, a fogyasztók hiányzó pénzügyi képzettségével és tudatosságával, valamint a pénzügyi rendszerbe vetett bizalom alacsony fokával.

A hatásvizsgálat számos szakpolitikai lehetőséget és allehetőséget vett figyelembe.¹¹ Megállapította, hogy az azonosított problémák kezelésére a legmegfelelőbb szakpolitikai intézkedés jogi kötelezettség előírása a tagállamok számára annak biztosításához, hogy valamennyi fogyasztó rendelkezzen az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogával. Az alapszintű fizetési számlák jellemzőit szélesíteni kell az ajánlásban szereplőkhöz képest, hogy magukban foglalják az internetes banki szolgáltatásokat és az online vásárlást. Az új intézkedések javítani fogják az alapszintű pénzforgalmi szolgáltatások rendelkezésre állását, hozzáférhetőségét és megfizethetőségét. Ez pedig várhatóan lényegesen csökkenti a fogyasztók által elszenvedett hátrányt, erősíti a pénzügyi és társadalmi integrációt és a fogyasztói bizalmat, ösztönzi a határokon átnyúló mobilitást, és előmozdítja a lehető legnagyobb számú fogyasztó teljes mértékű részvételét a belső piacon.

A hatásvizsgálatot 2012. július 27-én terjesztették először a Hatásvizsgálati Testület elé. A Testület a problémameghatározásra vonatkozó információkkal, a szubszidiaritási szempontokkal és az arányosság, valamint a kötelező erejű intézkedéseket magukban foglaló, bemutatott opciók uniós hozzáadott értékének kritikai felülvizsgálatával kiegészített hatásvizsgálat újbóli előterjesztését kérte. A Testület kérte továbbá az opciók és várt hatásuk bemutatásának javítását és azt, hogy a jelentés minden ponton következetesebben utaljon a különböző érdekelt álláspontjára. A hatásvizsgálat 2012. október 29-én újra előterjesztésre került. A Testület november 28-án megállapította, hogy nem tud pozitív véleményt adni és további módosításokat javasolt, legfőképpen a határokon átnyúló bankszámlaváltás kérdésével összefüggésben. A bizottsági szolgálatok erre válaszul tovább módosították a szöveget, többek között megerősítették a problémák összekapcsolását, tisztázták a probléma transznacionális dimenzióját és tovább részletezték az érdekelt álláspontját, valamint további információkat biztosítottak a határokon átnyúló bankszámlaváltás kérdéséhez.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogonalap

A javaslat alapját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke képezi. Amint azt a fentiekben bemutattuk, a javaslat célja azzal, hogy az általa lefedett területeken uniós szintű keretet hoz létre, a pénzforgalmi szolgáltatások szabad mozgása, szélesebb értelemben véve pedig az áruk, szolgáltatások, személyek és a tőke szabad mozgása előtt álló, még meglévő akadályok felszámolása – ehhez létfontosságú a pénzforgalmi szolgáltatások teljes mértékben integrált és kifejlett egységes piaca. A javaslat emellett megakadályozza az egységes piac további szétzúzóedését, ami akkor következne be, ha a tagállamok e területen eltérő és inkonzisztens szabályozási intézkedéseket hoznának.

3.2. A szubszidiaritás elve

A szubszidiaritás elve értelmében csak akkor hozható uniós szintű intézkedés, ha a kitűzött célokat a tagállamok önmagukban nem tudják elérni. Uniós beavatkozásra van szükség a belső piac megfelelő működésének javításához és annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a verseny torzulása a lakossági banki szolgáltatások piacán.

A különböző szabályozási keretek (illetve a szabályozási keret hiánya) akadályokat emelnek a határon átnyúló piacralépés elé. Az uniós szintű kezdeményezés jobban tudja kezelni azokat a tényezőket, amelyek megakadályozzák a tevékenység folytatását, vagy (a hazai szolgáltatók által viselt költségekhez viszonyítva) megnövelik a tevékenység más tagállamban történő végzésének költségeit. A tevékenységét más tagállamban is folytatni kívánó hitelintézetnek

¹¹ Bizottsági szolgálati munkadokumentum (hatásvizsgálat, 7. bekezdés, 56. oldal).

nem csupán különböző követelményeket kell teljesítenie, a méretgazdaságosságból származó előnyöket sem tudja teljes mértékben kihasználni a folyamatfejlesztés vagy például a háttértevékenységek területén.

Általánosságban véve az alacsony fogyasztói mobilitás, konkrétan pedig a kevésbé hatékony számlaváltási mechanizmusok akadályt gördítenek az új piaci belépők ügyfélszerzése elé. A tagállami fellépés vagy annak hiánya önmagában jó eséllyel különböző szabályrendszereket eredményez, így az EU-ban versenyképtelen piacok és fogyasztóvédelmi egyenlőtlenségek alakulnak ki. A lakossági banki szektor uniós szinten megállapított, közös kritériumai azonban ellátják a fogyasztókat a megalapozott döntések meghozatalához szükséges információkkal. Ez pedig hozzájárul a verseny erősítéséhez és a források hatékony allokálásához az EU lakossági pénzügyi piacán, ami mind a vállalkozások, mind a fogyasztók számára kedvező.

Emellett az uniós szinten azonos feltételek lehetővé teszik a fogyasztók számára az elektronikus kereskedelemben és a digitális piacon való részvételt – így élvezhetik a más tagállamokban kínált, vonzóbb termékek és szolgáltatások előnyeit. A banki díjak átláthatósága és a számlaváltás terén történtek ugyan önszabályozó kezdeményezések, ezek azonban a tesztelés során elégtelennek és kevésbé hatékonyak bizonyultak. Végül pedig, az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés tekintetében elégtelen volt az alapszintű fizetési számláról szóló, 2011. évi ajánlás végrehajtása. A hozzáférésre vonatkozó szabályok ezért különbözőek maradnak szerte az EU-ban, ez – tekintve különösen a globális pénzügyi zavarokat és a nemzeti piacok szűkülését – nagy valószínűséggel nem is változik a közeljövőben.

3.3. Az arányosság elve

Az uniós szintű beavatkozással járó intézkedések a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak. A csomag elemei kiegészítik egymást és biztosítják a megfelelő egyensúlyt a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások teljes egészében működő belső piacának hatékony biztosítása, a fogyasztóvédelem magas szintje és az eredményesség között.

A fizetésiszámla-díjak átláthatósága és összehasonlíthatósága tekintetében a javaslat rugalmas megközelítést alkalmaz, például nemzeti szintre utalja az egységes terminológia kialakítását és csak ott egységesíti uniós szinten a terminológiát, ahol ez lehetséges. Ami a számlaváltást illeti, a határon átnyúló fizetésiszámla-váltás esetében kétszer olyan hosszú idő áll rendelkezésre (ez a rendelkezés 5 év múlva felülvizsgálat tárgyát képezi majd). Bár a javaslat létrehozza az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogát, jelentős mozgásteret biztosít a tagállamoknak annak meghatározása terén, hogyan hajtják ezt végre.

A lakóhely szerinti megkülönböztetés tekintetében a javaslat egy általános rendelkezést tartalmaz, amely a 2006/123/EK irányelv 20. cikkében a nem pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozóan követett megközelítésre épül. Ennél konkrétabb kötelezettséget csak az alapszintű fizetési számlák tekintetében rögzít az irányelv.

Csak kötelező erejű jogszabállyal biztosíthatóak Uniószerte az egyenlő versenyfeltételek, minimalizálhatóak a határokon átnyúlóan működni kívánó fizetésiszámla-szolgáltatók költségei és maximalizálható esetükben a méretgazdaságosság. Bár a kötelező erejű jogszabály elfogadása pénz és idő tekintetében is végrehajtási terhet ró az érdekelt felekre, ez a teher hasonló ahhoz, ami az ajánlás vagy az önszabályozás kapcsán merülne fel azok megfelelő végrehajtása esetén.

3.4. A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt jogi aktus: irányelv.

A fizetésiszámla-díjak összehasonlíthatósága és a számlaváltás kérdésének önszabályozó intézkedések révén történő megoldására tett kísérletek jórészt sikertelenek voltak. A fizetésiszámla-váltás közös elveinek végrehajtása jobbra elégtelennek bizonyult a tagállamokban. Ez jelentős mértékben a nyomomonkövetési és végrehajtási intézkedések önszabályozó megközelítésen belüli hiányából eredhet. Azon erőfeszítések sem vezettek eredményre, amelyek során az ágazattal együttműködve próbáltak a fizetésiszámla-díjak összehasonlíthatóságának javítását célzó önszabályozó kezdeményezést kidolgozni. Ezért az önszabályozás nem lenne hatékony megoldás.

Többnyire nem volt megfelelő az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréstől szóló bizottsági ajánlás teljesítése. Csupán három tagállam teljesítette nagyjából az ajánlásban foglaltakat, a tagállamok több mint fele pedig egyáltalán nem rendelkezett keretrendszerrel a hozzáférési jog ösztönzéséhez. Akárcsak az összehasonlíthatóság, az átláthatóság és a számlaváltás esetében, a nem kötelező erejű intézkedések e téren is elégtelennek bizonyultak.

A kitűzött célok elérésének leghatékonyabb és legeredményesebb módja kötelező erejű intézkedés bevezetése. Csak kötelező erejű jogalkotási eszköz révén garantálható, hogy a szakpolitikai lehetőségeket mind a 27 tagállam bevezeti, valamint hogy a szabályok érvényesíthetők. Az irányelv lehetővé teszi a fizetésiszámla-piac nemzeti sajátosságainak figyelembevételét. Ez elősegíti, hogy mind a fogyasztók, mind a vállalkozások számára szerte az EU-ban biztosíthatóak legyenek az azonos feltételek.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést, illetve az uniós ügynökségek költségvetését érintő vonzatai.

5. OPCIONÁLIS ELEMEEK

5.1. Felülvizsgálatra/módosításra/hatályvesztésre vonatkozó rendelkezés

A javaslat felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést tartalmaz.

5.2. Európai Gazdasági Térség

A javasolt aktus érinti a belső piacot, ezért az Európai Gazdasági Térségre is ki kell terjeszteni.

5.3. A javaslat részletes magyarázata

A következő rövid összefoglaló célja, hogy az irányelv lényegének felvázolásával könnyítse a döntéshozatal folyamatát.

Az 1. cikk (Tárgy és hatály) meghatározza az irányelv hatályát.

A 2. cikk (Fogalommeghatározások) tartalmazza az irányelvben használt kifejezések definícióját.

A 3. cikk (A legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatások jegyzéke és egységesített terminológia) előírja a tagállamok számára a legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatások jegyzékének összeállítását és e szolgáltatások egységes terminológiájának kidolgozását.

A 4. cikk (Díjszabási dokumentum és glosszár) előírja a tagállamok számára, hogy kötelezzék a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy a fogyasztók rendelkezésére bocsássák a legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatások 3. cikk szerinti jegyzékét és a megfelelő díjakat. Ezt a tájékoztatást egységes formátumban kell biztosítani. A rendelkezés azt is előírja a tagállamok számára, hogy kötelezzék a pénzforgalmi

szolgáltatókat egy legalább a jegyzékben szereplő szolgáltatásokat tartalmazó glosszárium rendelkezésre bocsátására.

Az 5. cikk (Díjkimutatás) előírja a tagállamok számára, hogy kötelezzék a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy legalább évente bocsássák a fogyasztók rendelkezésére az összes felmerült díjra vonatkozó információt. Ezt a tájékoztatást egységes formátumban kell biztosítani.

A 6. cikk (Szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatók) előírja a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatóikban adott esetben a 3. cikk szerinti egységesített terminológiát alkalmazzák.

A 7. cikk (Összehasonlítható weboldalak) kötelezi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fogyasztók számára legalább egy olyan weboldal hozzáférhető legyen, amely a fizetésiszámla-díjakat hasonlítja össze. A tagállamoknak akkreditációs rendszert kell létrehozniuk a magánüzemeltetők akkreditálására.

A 8. cikk (Csomagban kínált számlák) előírja a tagállamok számára, hogy kötelezzék a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy amikor a fizetési számlát más pénzforgalmi szolgáltatással vagy termékkel együtt, csomag részeként kínálják, lássák el a fogyasztót az egyes elemek tekintetében a szükséges információkkal.

A 9. cikk (A számlaváltási szolgáltatás nyújtása) előírja a tagállamok számára, hogy általános kötelezettséget rójanak a pénzforgalmi szolgáltatókra, miszerint a számlaváltási szolgáltatást mindazon fogyasztók számára elérhetővé kell tenniük, akik számlával rendelkeznek valamely, az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatónál.

A 10. cikk (A számlaváltási szolgáltatás) rögzíti az átvevő és az átadó pénzforgalmi szolgáltató konkrét szerepét és kötelezettségeit a számlaváltási szolgáltatás tekintetében.

A 11. cikk (A számlaváltási szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak) rögzíti azokat az alapelveket, amelyek biztosítják, hogy a számlaváltási szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak – amennyiben vannak ilyenek – megfelelőek legyenek és összhangban legyenek a felmerült költségekkel.

A 12. cikk (A fogyasztó pénzügyi vesztesége) kötelezi a pénzforgalmi szolgáltatókat azon költségek megtérítésére, amelyek az általuk a számlaváltási szolgáltatás nyújtása során okozott hiba vagy késedelem miatt merültek fel a fogyasztónál. A rendelkezés célja emellett az is, hogy megvédje a fogyasztót a harmadik felek által félreirányított átutalásokból vagy beszédésekből eredő pénzügyi veszteségekkel szemben.

A 13. cikk (A számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó információk) kötelezi a pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy bocsássák a fogyasztók rendelkezésére a számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó információkat.

A 14. cikk (Megkülönböztetésmentesség) előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztókat ne érje nemzetiségük vagy lakóhelyük alapján hátrányos megkülönböztetés, amikor fizetési számlát kívánnak nyitni vagy fizetési számlájukat használják.

A 15. cikk (Az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés joga) rögzíti a fogyasztók azon jogát, hogy bármely tagállamban alapszintű fizetési számlával rendelkezzenek. Emellett kötelezettséget ró a tagállamokra: ki kell jelölniük legalább egy pénzforgalmi szolgáltatót, amely alapszintű fizetési számlát kínál.

A 16. cikk (Az alapszintű fizetési számla jellemzői) meghatározza azon szolgáltatások listáját, amelyeket az alapszintű fizetési számlának magában kell foglalnia.

A 17. cikk (Kapcsolódó díjak) előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a 16. cikkben jelzett szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók díjmentesen vagy méltányos díj fejében kínálják.

A 18. cikk (Keretszerződések és felmondás) emlékeztet arra, hogy az alapszintű fizetési számlára alkalmazandó a 2007/64/EK irányelv. Emellett azonban rendelkezik korlátozott számú okról is, amelyek indokolják az alapszintű fizetési számlára vonatkozó keretszerződés pénzforgalmi szolgáltató általi felmondását.

A 19. cikk (Általános információk az alapszintű fizetési számláról) előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy életben vannak az alapszintű fizetési számla ismertségét javító intézkedések.

A 20. cikk (Az illetékes hatóságok) szabályozza az irányelv rendelkezéseinek alkalmazásáért felelős hatóságok kijelölésének folyamatát.

A 21. cikk (Alternatív vitarendezés) előírja a tagállamok számára a fogyasztók és pénzforgalmi szolgáltatók közötti vitarendezés követelményeinek meghatározását.

A 22. cikk (Közigazgatási intézkedések és szankciók) előírja a tagállamok számára az ezen irányelv átültetése érdekében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértését követő szankciókra vonatkozó szabályok kidolgozását.

A 23. (Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) és 24. cikk (A felhatalmazás gyakorlása) felhatalmazza a Bizottságot felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, és meghatározza, hogyan alkalmazhatja ezen hatáskörét.

A 25. cikk (Végrehajtási jogi aktusok) felhatalmazza a Bizottságot végrehajtási jogi aktusok elfogadására, és meghatározza, hogyan alkalmazhatja ezen hatáskörét.

A 26. (Értékelés) és 27. cikk (Felülvizsgálati záradék) rögzíti az irányelv rendelkezéseinek eredményes alkalmazását értékelő mechanizmust, és azt, hogy szükség esetén hogyan javasolható módosítás.

A 28. cikk (Átültetés) kötelezi a tagállamokat az ezen irányelv átültetéséhez szükséges jogalkotási intézkedések elfogadására.

A 29. cikk (Hatálybalépés) rögzíti az irányelv hatálybalépésének dátumát.

A 30. cikk (Címzettek) megállapítja, hogy az irányelv címzettjei a tagállamok.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról,
a fizetésiszámla-váltásról
és az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáférésről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹²,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹³,
az európai adatvédelmi biztossal való konzultációt követően¹⁴,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése alapján a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. A belső piac szétagoltsága káros az Unió versenyképességére, a növekedésre és az Unión belüli munkahelyteremtésre. A belső piac megvalósítása szempontjából elengedhetetlen a megfelelő működését gátló közvetlen és közvetett akadályok elhárítása. A lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén hozott, belső piaccal összefüggő uniós intézkedések már jelentős mértékben hozzájárultak a pénzforgalmi szolgáltatók határokon átnyúló tevékenységének fejlesztéséhez, a fogyasztói döntések megalapozottabbá tételéhez és az ajánlatok minőségének, valamint átláthatóságának erősítéséhez.
- (2) Ezzel összefüggésben a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: a pénzforgalmi irányelv) alapvető átláthatósági követelményeket állapított meg a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési számlákkal összefüggésben nyújtott szolgáltatások után felszámított díjakra vonatkozóan. Ez lényegesen megkönnyítette a pénzforgalmi szolgáltatók tevékenységét, mivel egységes szabályokat hozott létre a pénzforgalmi szolgáltatások

¹² HL C [...], [...], [...] o.

¹³ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁴ HL C xx., xxxx.,xx.,xx., xx. o.

nyújtása és a biztosítandó információk tekintetében, csökkentette az adminisztratív terheket és költségmegtakarítást tett lehetővé a pénzforgalmi szolgáltatók számára.

- (3) A lakossági banki ágazat egységes piacának javítása és fejlesztése terén azonban még sok a tennivaló. Mindenekelőtt a díjak átláthatóságának és összehasonlíthatóságának hiánya, valamint a fizetésiszámla-váltás nehézségei akadályozzák továbbra is a teljes mértékben integrált piac kialakítását.
- (4) Az egységes piac jelenlegi feltételei visszatartják a pénzforgalmi szolgáltatókat attól, hogy gyakorolják a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságához való jogukat az Unió területén, mivel nehézséget jelent számukra, hogy egy új piacra való belépéskor ügyfeleket szerezzenek. Egy új piacra való belépés gyakran komoly befektetést jelent. Az ilyen befektetés csak akkor indokolt, ha a szolgáltató az adott piacon elegendő lehetőséggel és megfelelő fogyasztói kereslettel számolhat. A fogyasztóknak a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén megnyilvánuló alacsony mobilitása nagymértékben magyarázható a díjak és a kínált szolgáltatások átláthatóságának és összehasonlíthatóságának hiányával, valamint a fizetésiszámla-váltással kapcsolatos nehézségekkel. Ezek a tényezők a keresletet is elfojtják. Ez különösen érvényes határokon átnyúló kontextusban.
- (5) Emellett a hatályos nemzeti szabályozási keretek széttagoltsága jelentős akadálya lehet a belső piac megvalósításának a fizetési számlák terén. A fizetési számlákra – különösen a díjak összehasonlíthatóságára és a fizetésiszámla-váltásra – vonatkozó, jelenlegi nemzeti szintű előírások eltérőek. A számlaváltásra vonatkozó egységes, kötelező uniós intézkedések hiánya nemzeti szinten különböző gyakorlatokhoz és intézkedésekhez vezetett. Ezek a különbségek még szembetűnőbbek a díjak összehasonlíthatósága terén, mert ebben a tekintetben még önszabályozó jellegű uniós szabályok sincsenek. Ha a bankok gyakorlatukat a nemzeti piacokra kezdik szabni és így az említett különbségek a jövőben még jelentősebbé válnak, az megemeli a határokon átnyúló működés költségét a belföldi szolgáltatók költségeivel szemben, és rontja a határokon átnyúló üzleti tevékenység vonzerejét. A határokon átnyúló belső piaci tevékenységet gátolják azok az akadályok, amelyekkel a fogyasztók kerülnek szembe, ha külföldön szeretnének fizetési számlát nyitni. A jelenleg fennálló korlátozó jogosultsági kritériumok megakadályozhatják az európai polgárok Unión belüli szabad mozgását. Ha minden fogyasztó számára biztosított a fizetési számlához való hozzáférés, az lehetővé teszi a belső piacon való részvételüket, és azt, hogy kihasználják az egységes piac előnyeit.
- (6) Emellett, mivel egyes potenciális ügyfelek nem nyitnak számlát, vagy azért, mert elutasítják őket, vagy pedig azért, mert nem kapnak megfelelő termékre vonatkozó ajánlatot, a pénzforgalmi szolgáltatások iránti potenciális keresletet jelenleg nem aknázzák ki teljes mértékben az Unióban. A fogyasztók szélesebb belső piaci részvétele tovább ösztönözné a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy új piacokra lépjenek be. Emellett a valamennyi fogyasztó fizetési számlához való hozzáférését biztosító feltételek megteremtése szükséges a belső piacon való részvételük előmozdításához és annak lehetővé tételéhez, hogy kiaknázzák az egységes piac által kínált előnyöket.
- (7) A bankszektor önszabályozási kezdeményezés keretében foglalkozott a díjak átláthatóságával és összehasonlíthatóságával. Az erre vonatkozó iránymutatásról azonban nem született végleges megállapodás. A bankszámlaváltásra vonatkozóan az Európai Bankszektori Bizottság 2008-ban közös elveket állapított meg, amelyek tartalmazzak egy, az ugyanazon tagállamban található pénzforgalmi szolgáltatók által

kínált bankszámlák közötti váltáskor alkalmazható mechanizmusmodell. Tekintettel azonban nem kötelező jellegükre, az említett elvek alkalmazása az EU-ban következetlen volt és nem járt kielégítő eredménnyel. A közös elvek továbbá csak a nemzeti szinten végrehajtott bankszámlaváltással foglalkoznak és nem terjednek ki a határokon átnyúló számlaváltásra. Végül, az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréssel összefüggésben a 2011. július 18-i 2011/442/EU bizottsági ajánlás felkérte a tagállamokat arra, hogy legkésőbb hat hónappal az ajánlás közzétételét követően hozzák meg az ezen ajánlás alkalmazásának biztosításához szükséges intézkedéseket. Jelenleg csak néhány tagállam teljesíti az ajánlásban foglalt fő elveket.

- (8) Alapvető ezért egységes szabályrendszert létrehozni az alacsony fogyasztói mobilitás kérdésének kezelésére, mindenekelőtt a fizetési számlákkal összefüggő szolgáltatások és díjak összehasonlításának javítása és a fizetésiszámla-váltás ösztönzése érdekében, valamint annak elkerülésére, hogy azokat a fogyasztókat, akik más tagállamban szándékoznak számlát nyitni, hátrányos megkülönböztetés érje lakóhelyük alapján. Fontos továbbá megfelelő intézkedéseket elfogadni, amelyek előmozdítják a fogyasztók részvételét a fizetési számlák piacán. Ezek az intézkedések ösztönzik majd a pénzforgalmi szolgáltatók belépését a belső piacra és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak, ezáltal fokozva a versenyt és a források hatékony elosztását az uniós lakossági pénzforgalmi piacon, ami a vállalkozások és a fogyasztók előnyére szolgál. Az átlátható díjinformációk és számlaváltási lehetőségek az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogával együtt lehetővé teszik az uniós polgárok számára azt is, hogy az Unión belül könnyebben mozogjanak és vásároljanak, így kihasználhassák a teljes mértékben működőképes belső piac előnyeit a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén, és hozzájárulnak további fejlesztéséhez.
- (9) Ez az irányelv a fogyasztók fizetési számláira alkalmazandó. Következésképp a vállalkozások számlái, még ha kis- vagy mikrovállalkozásról van is szó, az ad personam vezetett számlák kivételével nem tartoznak az irányelv alkalmazási körébe. Az irányelv nem terjed ki továbbá a megtakarítási számlákra, amelyek korlátozottabb fizetési funkciókkal rendelkezhetnek.
- (10) Az irányelvben található fogalom meghatározások összhangban vannak más uniós jogszabályok fogalom meghatározásaival, és különösen a 2007/64/EK irányelv, valamint az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. március 14-i 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ fogalom meghatározásaival.
- (11) Fontos, hogy a fogyasztók megértsék a díjakat, össze tudják hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók ajánlatait, és megalapozott döntést tudjanak hozni arra vonatkozóan, hogy melyik számla felel meg a leginkább az igényeiknek. Nem hasonlíthatók össze a díjak, ha a pénzforgalmi szolgáltatók különböző terminológiát alkalmaznak ugyanarra a pénzforgalmi szolgáltatásra és eltérő a nyújtott információ formátuma. Az egységesített terminológia a legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó célzott, megfelelő formátumú díjinformációval együtt segítheti a fogyasztókat a díjak megértésében és összehasonlításában.
- (12) A fogyasztók számára a tömör és a különböző pénzforgalmi szolgáltatók közötti összehasonlítást megkönnyítő információ lenne a leghasznosabb. A fizetésiszámla-ajánlatok összehasonlítása céljából a fogyasztók rendelkezésére bocsátott eszközöknek nem lenne pozitív hatásuk, ha a különböző ajánlatok díjait tartalmazó hosszú listák

¹⁵ HL L 94., 2012.3.30., 22. o.

áttekintésére fordított idő nem állna arányban a legjobb ár-érték arányú ajánlat kiválasztásával járó előnnyel. Hasonlóképpen a díjakkal kapcsolatos terminológiát csak a tagállamokban legjellemzőbb kifejezések és fogalommeghatározások tekintetében indokolt egységesíteni a túl sok információ kockázatának elkerülése céljából.

- (13) A díjakkal kapcsolatos terminológiát a nemzeti illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, lehetővé téve a helyi piacok sajátosságainak figyelembevételét. Ahhoz, hogy valamely szolgáltatás jellemzőnek minősüljön, legalább egy tagállami pénzforgalmi szolgáltató esetében díjkötelesnek kell lennie. Emellett, amennyiben lehetséges, a díjakkal kapcsolatos terminológiát uniós szinten kell egységesíteni, ezáltal lehetővé téve az Unión belüli összehasonlítást. Az Európai Bankhatóságnak iránymutatást kell kidolgoznia, hogy segítse a tagállamokat a legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatások meghatározásában.
- (14) Miután az illetékes hatóságok összeállították azt az átmeneti jegyzéket, amely a legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatásokat, valamint a kifejezéseket és fogalommeghatározásokat tartalmazza, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia azokat, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján meghatározza, melyek azok a szolgáltatások, amelyek a tagállamok többségében azonosak, és azok vonatkozásában egységesített uniós szintű kifejezéseket és fogalommeghatározásokat javasoljon.
- (15) Annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyebben összehasonlíthassák az egységes piacon alkalmazott fizetésiszámla-díjakat, a pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítaniuk kell a fogyasztók számára az egységesített terminológiában felsorolt szolgáltatások után felszámított díjak jegyzékét. Ez hozzájárulna a fizetési számlák piacán versenyben álló hitelintézetek közötti egyenlő versenyfeltételek létrehozásához is. Helyénvaló, hogy a díjszabási dokumentum csak az egyes tagállamokban legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó információkat tartalmazzon, adott esetben az uniós szinten meghatározott kifejezések és fogalommeghatározások alkalmazásával. Annak érdekében, hogy a fogyasztók segítséget kapjanak a fizetési számlájukkal összefüggésben fizetendő díjak megértéséhez, rendelkezésükre kell bocsátani egy glosszáriumot, amely legalább a jegyzékben szereplő díjak és szolgáltatások magyarázatát tartalmazza. A glosszárium hasznos eszközként szolgál majd a díjak jelentésének jobb megértéséhez, és hozzájárul ahhoz, hogy a fogyasztók a fizetésiszámla-ajánlatok szélesebb választékából választhassanak. A pénzforgalmi szolgáltatók számára elő kell írni azt is, hogy legalább évente tájékoztassák a fogyasztókat a fizetési számlájuk után felszámított valamennyi díjról. Utólagos információt külön erre a célra szolgáló összefoglaló útján kell nyújtani. Ennek teljes áttekintést kell adnia a felszámított díjakról, hogy a fogyasztó eligazodhasson a számlájához kapcsolódó díjköltségek között és értékelhesse, hogy szükség van-e fogyasztási szokásainak megváltoztatására vagy szolgáltatóváltásra. Ez az előny akkor lenne maximális, ha az utólagos díjinformáció ugyanazokra a szolgáltatásokra terjedne ki, mint az előzetes tájékoztatás.
- (16) A fogyasztók igényeinek kielégítése céljából biztosítani kell, hogy a fizetési számlákra vonatkozó díjinformáció pontos, egyértelmű és összehasonlítható legyen. Az irányelvnek ezért a bemutatásra vonatkozó egységes követelményeket kell meghatározni a díjszabási dokumentum és a díjkimutatás tekintetében, azt biztosítandó, hogy azok a fogyasztók számára érthetők és általuk összehasonlíthatók legyenek. A tagállamokban alkalmazott díjszabási dokumentum és díjkimutatás esetében a formátumnak, a tételek sorrendjének és a megnevezéseknek azonosaknak

kell lenniük, lehetővé téve a fogyasztók számára két dokumentum összehasonlítását, és ezáltal az információk lehető legteljesebb körű megértését és felhasználását. A díjszabási dokumentumnak és a díjkimutatásnak egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lennie más dokumentumoktól. Az előbbieket közös szimbólummal kell azonosítani.

- (17) A vonatkozó uniós szintű terminológia Unión belüli következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamoknak elő kell írniuk a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy a fogyasztókkal folytatott kommunikáció során, ideértve a díjszabási dokumentumot és a díjkimutatást is, a hatályos uniós szintű terminológiát az átmeneti jegyzékben meghatározott, egyéb vonatkozó nemzeti szintű egységesített terminológiával együtt alkalmazzák. A díjszabási dokumentum és a díjkimutatás kivételével a pénzforgalmi szolgáltatók használhatnak márkanévet a szolgáltatások meghatározására.
- (18) Az összehasonlító weboldalak hatékony eszközt jelentenek a fogyasztók számára: segítségükkel egyetlen helyen tudják értékelni a különböző fizetésiszámla-ajánlatok előnyeit. Mivel lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy – amennyiben szükségesnek tartják – részletesebb információt kapjanak, így megteremthetik a megfelelő egyensúlyt azon két igény között, hogy az információ egyértelmű és tömör, ugyanakkor teljes körű és átfogó is legyen. Emellett csökkenthetik a keresés költségeit, mivel a fogyasztóknak nem kell külön-külön beszerezniük az információt a pénzforgalmi szolgáltatóktól.
- (19) Ahhoz, hogy tárgyilagos információt kaphassanak a banki díjakról, a pénzforgalmi szolgáltatóktól függetlenül működő összehasonlító weboldalakhoz kell hozzáférést biztosítani a fogyasztók számára. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy területükön legalább egy ilyen weboldal a fogyasztók rendelkezésére álljon. Az említett összehasonlító weboldalakat üzemeltethetik illetékes hatóságok, egyéb állami hatóságok és/vagy akkreditált magánüzemeltetők. A tagállamoknak önkéntes akkreditációs rendszert kell létrehozniuk, lehetővé téve az összehasonlító weboldalak magánüzemeltetői számára, hogy a meghatározott minőségi kritériumoknak megfelelően akkreditációt kérelmezzenek. Amennyiben egy magánüzemeltetésű weboldal sem kap akkreditációt, illetékes hatóság vagy egyéb állami hatóság által üzemeltetett összehasonlító weboldalt kell létrehozni. Az ilyen weboldalaknak is meg kell felelniük a minőségi kritériumoknak.
- (20) A jelenlegi gyakorlat szerint a pénzforgalmi szolgáltatók gyakran más pénzügyi termékekkel vagy szolgáltatásokkal együtt, csomagban kínálnak fizetési számlát. Ez a gyakorlat lehetővé teheti a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy diverzifikálják ajánlataikat és versenyezzenek egymással, ami végső soron előnyös lehet a fogyasztók szempontjából. A Bizottság által a pénzügyi szektorban folytatott árukapcsolási gyakorlattal összefüggésben 2009-ben végzett tanulmány, valamint releváns konzultációk és a fogyasztói panaszok azonban rámutattak arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fogyasztók által nem igényelt és a fizetési számlák szempontjából nem lényeges termékekkel – például lakásbiztosítással – egy csomagban is kínálhatják a bankszámlákat. Emellett azt is megállapították, hogy az említett gyakorlat csökkentheti az árak átláthatóságát és összehasonlíthatóságát, korlátozza a fogyasztók vásárlási opcióit és hátrányosan befolyásolja mobilitásukat. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatók csomagban ajánlanak fizetési számlákat, a fogyasztók elkülönítve kapjanak tájékoztatást a fizetési számla díjairól, valamint a csomagba tartozó egyéb pénzforgalmi szolgáltatások díjairól. Ezek az előírások nem alkalmazandók a fizetési számla használatához természetes módon

kapcsolódó szolgáltatásokra, ilyen például a pénzfelvétel, az elektronikus átutalás vagy a fizetési kártya. Ezért az említett szolgáltatásokat ki kell zárni e rendelkezés alkalmazási köréből.

- (21) A fogyasztók számára csak akkor vonzó a bankszámlaváltás, ha a folyamat nem jár túlzott adminisztratív és pénzügyi teherrel. A pénzforgalmi szolgáltatók közötti fizetésiszámla-váltás folyamatának egyértelműnek és gyorsnak kell lennie. A pénzforgalmi szolgáltató által a számlaváltási szolgáltatás után felszámított díjnak, amennyiben van ilyen, összhangban kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatónál felmerült tényleges költséggel. A verseny fokozása céljából a bankszámlaváltást határokon átnyúló viszonylatban is meg kell könnyíteni. Tekintettel arra, hogy a váltás folyamata összetettebb lehet az egy országon belül lebonyolítottnál és szükségessé teheti, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kiigazítsák és finomítsák belső eljárásaikat, a határokon átnyúló váltás esetében hosszabb határidőket kell előírni. A javasolt irányelv későbbi felülvizsgálata során értékelni kell majd az eltérő határidők fenntartásának szükségességét.
- (22) A fogyasztó szempontjából a váltásnak a lehető legegyszerűbbnek kell lennie. Ennek megfelelően a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató legyen felelős az eljárásnak a fogyasztó nevében történő kezdeményezéséért és lebonyolításáért.
- (23) A fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy (lehetőség szerint az átvevő pénzforgalmi szolgáltatóval szervezett egyetlen találkozó keretében) kérjék az átvevő pénzforgalmi szolgáltatótól a rendszeres fizetési megbízások mindegyikének vagy egy részének áthelyezését, valamint a fennmaradó egyenleg átutalását. E célból lehetővé kell tenni a fogyasztó számára, hogy egyetlen meghatalmazás aláírásával jóváhagyását adja az említett feladatok elvégzéséhez. A meghatalmazás megadása előtt a fogyasztót tájékoztatni kell a bankszámlaváltás lebonyolításához szükséges valamennyi lépésről.
- (24) Ahhoz, hogy a bankszámlaváltás sikeres legyen, szükség van az átadó pénzforgalmi szolgáltató együttműködésére. Az átadó pénzforgalmi szolgáltatónak el kell látnia az átvevő pénzforgalmi szolgáltatót azokkal az információkkal, amelyeket szükségesnek tart ahhoz, hogy a rendszeres fizetési megbízásokat az új fizetési számláról teljesíteni lehessen. A tájékoztatásnak azonban a bankszámlaváltás végrehajtásához szükséges mértékűre kell korlátozódnia, és az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem kérhet felesleges információt.
- (25) A félreirányított beérkező átutalások vagy beszédések miatt a fogyasztókra nem szabható ki büntetés, illetve nem érheti őket anyagi hátrány. Ez különösen fontos a fizető felek és a kedvezményezettek egyes kategóriái esetében, például a közműszolgáltatóknál, amelyek elektronikusan (például adatbázisban) tárolják az ügyfelek számladatait és sok ügyfélre vonatkozóan hajtanak végre nagyszámú időszakos tranzakciót.
- (26) A tagállamoknak garantálniuk kell, hogy azokat a fogyasztókat, akik fizetési számlát szándékoznak nyitni, ne érje hátrányos megkülönböztetés nemzetiségük vagy lakóhelyük alapján. Bár a pénzforgalmi szolgáltatók esetében alapvető annak biztosítása, hogy ügyfeleik ne használják jogellenes célokra, például csalásra, pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra a pénzügyi rendszert, nem korlátozhatják azon ügyfeleiket, akik fizetési számla más országban történő nyitása révén szeretnék kihasználni az egységes piac kínálta előnyöket.

- (27) Az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező és valamely tagállamban fizetési számlával nem rendelkező fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy az adott tagállamban alapszintű fizetési számlát nyissanak és használjanak. Az ilyen számla lehető legszélesebb körű elérésének biztosítása érdekében a fogyasztók számára biztosítani kell, hogy pénzügyi körülményeiktől – például munkanélküliség vagy fizetéseképtelenség – és lakóhelyüktől függetlenül hozzáférhessenek azokhoz. Emellett az alapszintű fizetési számlákhoz való bármely tagállambeli hozzáférés jogát a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁶ meghatározott követelményekkel összhangban kell megadni, különös tekintettel az ügyfél-átvilágítási eljárásokra.
- (28) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy legalább egy pénzforgalmi szolgáltató kínálatában szerepeljen az alapszintű fizetési számla. A hozzáférés nem lehet túlzottan nehéz és nem járhat aránytalan költségekkel a fogyasztók számára. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak különböző tényezőket kell figyelembe venniük, például azt, hogy a kijelölt pénzforgalmi szolgáltatók hol találhatóak a területükön. Azon kockázat minimalizálása céljából, hogy a fogyasztók pénzügyileg kirekesztetté váljanak, a tagállamoknak javítaniuk kell – többek között az iskolákban – a pénzügyi oktatást és meg kell akadályozniuk a túlzott eladósodást. Emellett indokolt, hogy a tagállamok előmozdítsák a pénzforgalmi szolgáltatók azon kezdeményezéseit, amelyek megkönnyítik az alapszintű fizetési számla biztosításának és a pénzügyi oktatásnak az összekapcsolását.
- (29) A fogyasztók akkor gyakorolhatják az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogát, ha a szóban forgó területen még nem rendelkeznek fizetési számlával. Ha nem használható elektronikus rendszer annak megállapítására, hogy a fogyasztó rendelkezik-e már fizetési számlával, a pénzforgalmi szolgáltatóknak az ellenőrzés megbízható módszereként kell elfogadniuk a fogyasztó nyilatkozatát.
- (30) A fogyasztók számára garantálni kell az alapvető pénzforgalmi szolgáltatások egy bizonyos köréhez való hozzáférést, ehhez a tagállamoknak – a fogyasztók igényeinek és az érintett tagállam kereskedelmi gyakorlatának figyelembevételével – meg kell határozniuk a műveletek minimális számát. A minimumszolgáltatások ezen listáján kívüli szolgáltatásokra a bankok alkalmazhatják szokásos díjaikat. Az alapszintű fizetési számlákhoz kapcsolódó szolgáltatásoknak magukban kell foglalniuk a készpénzbetét és a készpénzfelvétel lehetőségét. A fogyasztó számára lehetővé kell tenni olyan alapvető fizetési műveletek végrehajtását, mint a jövedelem vagy a juttatások fogadása, számlák vagy adók kifizetése, valamint áruk és szolgáltatások vásárlása, többek között beszedés, átutalás és fizetési kártya használata révén. Ezeknek a szolgáltatásoknak biztosítaniuk kell termékek és szolgáltatások online megvásárlását és lehetőséget kell adniuk a fogyasztóknak arra, hogy adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató online banki eszközein keresztül fizetési megbízásokat kezdeményezzenek. Az alapszintű fizetési számla azonban nem korlátozódhat online használatra, mivel ez akadályt jelentene az internet-hozzáféréssel nem rendelkező fogyasztók esetében. A fogyasztók az alapszintű fizetési számlához kapcsolódóan nem kaphatnak hozzáférést folyószámlahitelhez. A tagállamok azonban lehetővé tehetik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az alapszintű fizetési számlához kis összegre szóló tartalékkeretet kínáljanak.

¹⁶ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

- (31) Az alapszintű fizetési számlát díjmentesen vagy méltányos díj felszámításával kell biztosítani annak érdekében, hogy a fogyasztók lehető legszélesebb köre számára legyen elérhető. Emellett a szerződésben meghatározott feltételek be nem tartása esetén a fogyasztót terhelő minden további díjnak szintén méltányosnak kell lennie. A tagállamok a hazai sajátosságok figyelembevételével határozzák meg, mi minősül méltányos díjnak. A méltányos díj elvének végrehajtása során a következetesség és a hatékonyság biztosítása érdekében az EBH-t meg kell bízni az ezen irányelvben meghatározott általános kritériumokra vonatkozó iránymutatás kidolgozásával.
- (32) A pénzforgalmi szolgáltató csak rendkívüli körülmények között utasíthatja vissza az alapszintű fizetési számla nyitását vagy mondhatja fel a fizetésiszámla-szerződést, például a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására, vagy a bűncselekmények megelőzésére és kivizsgálására vonatkozó jogszabályok be nem tartása esetén. Az elutasítást még ezekben az esetekben is csak az teheti indokolttá, ha a fogyasztó nem tartja be az említett jogszabályok előírásait, de az nem, hogy a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzése túlságosan nagy terhet jelent vagy költséges.
- (33) A tagállamoknak és a pénzforgalmi szolgáltatóknak világos és érthető tájékoztatást kell adniuk a fogyasztóknak az alapszintű fizetési számlához kapcsolódó jogokról. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a fő jellemzőkre és a számlahasználat feltételeire, valamint azokra a lépésekre, amelyeket a fogyasztóknak az alapszintű fizetési számla nyitásához való joguk gyakorlása során végre kell hajtaniuk. A fogyasztókat mindenekelőtt arról is tájékoztatni kell, hogy a kiegészítő szolgáltatások megvásárlása nem kötelező az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréshez.
- (34) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felhatalmazást kapnak ezen irányelv végrehajtásának biztosítására, valamint vizsgálati és jogérvényesítési hatáskörrel rendelkeznek. A kijelölt illetékes hatóságoknak megfelelő forrásokkal kell rendelkezniük feladataik végrehajtásához. A tagállamok számára lehetővé kell tenni különböző illetékes hatóságok kijelölését az ezen irányelvben megállapított széles körű kötelezettségek érvényesítéséhez.
- (35) Az irányelvben meghatározott jogokból és elvekből eredő viták rendezése céljából a fogyasztóknak hozzáférést kell biztosítani hatékony és eredményes peren kívüli jogorvoslati eljárásokhoz. Ezt a hozzáférést a 2013/.../EU irányelv a releváns szerződéses viták tekintetében már biztosítja. Emellett azonban a fogyasztóknak az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, a szerződéskötést megelőző viták esetén is hozzáférést kell biztosítani peren kívüli jogorvoslati eljárásokhoz, például ha megtagadják tőlük az alapszintű fizetési számlával való rendelkezést. Az ezen irányelvben meghatározott rendelkezéseknek való megfeleléshez szükséges a fogyasztók személyes adatainak feldolgozása. Az említett adatfeldolgozást a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ szabályozza. Ennek az irányelvnek ezért összhangban kell lennie a 95/46/EK irányelvben meghatározott szabályokkal és az azokat végrehajtó nemzeti jogszabályokkal.
- (36) Az ezen irányelvben kifejtett célkitűzések elérése érdekében a Bizottságnak a Szerződés 290. cikkének megfelelően hatáskört kell kapnia jogi aktusok elfogadására a számos tagállamban azonos pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó, uniós szinten

¹⁷ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

egységesített terminológia, valamint az e kifejezésekhez kapcsolódó fogalmak meghatározása tekintetében.

- (37) Az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezek a hatáskörök a következők meghatározására vonatkoznak: a díjszabási dokumentum formátuma, közös szimbóluma, és az abban felsorolt szolgáltatások bemutatásának sorrendje, valamint a díjkimutatás formátuma, közös szimbóluma és az abban felsorolt szolgáltatások bemutatásának sorrendje. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (38) Ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított három éven belül, majd kétévente a tagállamoknak megbízható éves statisztikát kell beszerezniük a jelen irányelv által bevezetett intézkedések működéséről. Indokolt, hogy ehhez bármely megfelelő információforrást felhasználjanak, és az információkat el kell juttatniuk a Bizottsághoz.
- (39) A piaci fejlemények, például új típusú fizetési számlák és pénzforgalmi szolgáltatások megjelenése, valamint az uniós jog egyéb területeinek fejleményei, illetve a tagállami tapasztalatok figyelembevétele érdekében öt évvel az irányelv hatálybalépését követően el kell végezni az irányelv felülvizsgálatát. A felülvizsgálat értékeli, hogy a bevezetett intézkedések hozzájárultak-e a fizetésiszámla-díjak fogyasztók általi jobb megértéséhez, a fizetési számlák összehasonlíthatóságához és a bankszámlaváltás megkönnyítéséhez. Azt is meghatározza, hogy hány alapszintű fizetési számla nyitására került sor és ezen belül mekkora azon fogyasztók száma, akik korábban nem rendelkeztek bankszámlával. Megvizsgálja azt is, hogy a határokon átnyúló bankszámlaváltást lebonyolító pénzforgalmi szolgáltatók számára biztosított meghosszabbított határidőket fenn kell-e tartani hosszabb időszakon keresztül. Értékeli továbbá, hogy a csomagban kínált termékek esetén a pénzforgalmi szolgáltatók által nyújtandó információra vonatkozó előírások elegendőek-e, illetve szükség van-e kiegészítő intézkedésekre. A Bizottságnak a jelentését – adott esetben jogalkotási javaslatokkal kiegészítve – be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (40) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és megfelel az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveknek.
- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹⁸ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok továbbítása,

¹⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv a fogyasztóknak az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatók által az Európai Unión belül vezetett fizetési számlák után felszámított díjak átláthatóságára és összehasonlíthatóságára, valamint az Unión belüli fizetésiszámlaváltásra vonatkozó szabályokat rögzíti.
- (2) Az irányelv egyúttal meghatározza azon szabályok és feltételek keretét is, amelyekkel összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a fogyasztók számára az Unióban az alapszintű fizetési számla nyitásához és használatához való jogot.
- (3) Az alapszintű fizetési számla ezen irányelv szerinti nyitásának és használatának összhangban kell lennie a 2005/60/EK irányelv II. fejezetével.
- (4) Ez az irányelv az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki nem kereskedelmi, üzleti vagy szakmai célból cselekszik;
- b) „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;
- c) „pénzforgalmi szolgáltatás”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltatás;
- d) „fizetési művelet”: a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
- e) „pénzforgalmi szolgáltató”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (9) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltató;
- f) „fizetési eszköz”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (23) bekezdésében meghatározott fizetési eszköz;
- g) „átadó pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely a rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információkat átadja;
- h) „átvevő pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez a rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információk átadásra kerülnek;
- i) „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési

megbízást engedélyez, vagy – a fizető fél fizetési számlája hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy kedvezményezett fizetési számlájának javára fizetési megbízást ad;

- j) „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszközök szándékolt jogosultja;
- k) „díjak”: a fogyasztó által a pénzforgalmi szolgáltatónak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásáért vagy a fizetési számlán lebonyolított műveletekért adott esetben fizetendő díjak;
- l) „tartós adathordozó” bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a pénzforgalmi szolgáltató számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését;
- m) „számlaváltás”: a valamely fizetési számlán végrehajtott, átutalásra, rendszeres beszedésre és rendszeres beérkező átutalásokra vonatkozó rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információknak a fogyasztó kérésére az egyik pénzforgalmi szolgáltatótól egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő transzfere, ami történhet az egyik fizetési számla pozitív számlaegyenlegének a másikkra való átutalásával vagy anélkül, illetve a korábbi számla lezárásával vagy anélkül;
- n) „beszedés”: a fizető fél fizetési számláját megterhelő pénzforgalmi szolgáltatás, amely során a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi, a fizető fél beleegyezésével;
- o) „átutalás”: a kedvezményezett fizetési számlájának egy fizetési művelet vagy sorozatos fizetési művelet útján történő jóváírására irányuló belföldi vagy határon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlájáról indítanak, a fizető fél által adott megbízás alapján;
- p) „rendszeres fizetési megbízás”: a kedvezményezett fizetési számlájának sorozatos fizetési művelet útján, rendszeres időközönként történő jóváírására irányuló pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a fizető fél nála vezetett fizetési számlájáról, a fizető fél által adott megbízás alapján indít;
- q) „pénz”: bankjegyek, pénzérmekek és számlapénz, valamint a 2009/110/EK irányelv¹⁹ 2. cikke (2) bekezdésében szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;
- r) „keretszerződés”: egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeni teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja.

¹⁹ HL L 267., 2009.10.10., 7. o.

II. FEJEZET

A FIZETÉSI SZÁMLÁHOZ KAPCSOLÓDÓ DÍJAK ÖSSZEHASONLÍTHATÓSÁGA

3. cikk

A legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatások jegyzéke és egységesített terminológia

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóságok összeállítsanak egy átmeneti jegyzéket, amely legalább 20 olyan pénzforgalmi szolgáltatást tartalmaz, amelyek a legjellemzőbb, nemzeti szinten díjköteles pénzforgalmi szolgáltatásoknak legalább a 80 %-át teszik ki. A jegyzék minden azonosított szolgáltatás esetében tartalmazza a vonatkozó terminológiát és fogalommeghatározást.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása során az illetékes hatóságok a következő szolgáltatásokat veszik figyelembe:
 - 1) a fogyasztók által fizetési számlájukkal kapcsolatban a leggyakrabban igénybe vett szolgáltatások;
 - 2) a fogyasztók számára a legnagyobb szolgáltatásonkénti költséget generáló szolgáltatások;
 - 3) a fogyasztók számára legnagyobb teljes költséget generáló szolgáltatások;
 - 4) a pénzforgalmi szolgáltatók számára a legnagyobb szolgáltatásonkénti nyereséget generáló szolgáltatások;
 - 5) a pénzforgalmi szolgáltatók számára a legnagyobb teljes nyereséget generáló szolgáltatások.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikke alapján iránymutatást dolgoz ki, hogy azzal segítse az illetékes hatóságokat.
- (3) A tagállamok ezen irányelv hatálybalépését követő 6 hónapon belül értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett átmeneti jegyzékről.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon pénzforgalmi szolgáltatások egységesített uniós terminológiájának (a (3) bekezdés szerint benyújtott átmeneti jegyzékek alapján történő) kidolgozására vonatkozóan, amelyek legalább a tagállamok többségében azonosak. Az egységesített uniós terminológia közös kifejezéseket és fogalommeghatározásokat tartalmaz majd a közös szolgáltatásokra.
- (5) A (4) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követően minden tagállam haladéktalanul beépíti a (4) bekezdés szerint elfogadott egységesített uniós terminológiát az (1) bekezdésben említett átmeneti jegyzékbe, és közzéteszi ezt a jegyzéket.

4. cikk

Díjszabási dokumentum és glosszárrium

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fizetési számlára vonatkozó szerződés megkötése előtt díjszabási dokumentumot bocsássanak a fogyasztó rendelkezésére – e dokumentumnak tartalmaznia kell a 3. cikk (5) bekezdésében említett legjellemzőbb szolgáltatások jegyzékét, és minden egyes szolgáltatás vonatkozásában a megfelelő díjat.
- (2) Amennyiben egy vagy több, az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi szolgáltatást pénzforgalmi szolgáltatáscsomag részeként kínálnak, a díjszabási dokumentumnak részletesen be kell mutatnia, hogy az (1) bekezdésben említett szolgáltatások közül melyeket tartalmazza a csomag, tartalmaznia kell a teljes csomag díját és az (1) bekezdésben nem említett szolgáltatások mindegyikének díját.
- (3) A „Díjszabási dokumentum” címnek feltűnő módon, egy közös szimbólum mellett kell szerepelnie a díjszabási dokumentum első oldalának tetején, megkülönböztetve ezzel a dokumentumot egyéb iratoktól.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fogyasztók rendelkezésére bocsássanak egy glosszárriumot, amely legalább az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi szolgáltatások jegyzékét és a kapcsolódó definíciókat magában foglalja.
- (5) A tagállamok kötelezik a pénzforgalmi szolgáltatókat annak biztosítására, hogy a glosszárrium megszövegezése világos és egyértelmű, továbbá a köznapi szóhasználatnak megfelelő legyen.
- (6) A díjszabási dokumentumot és a glosszárriumot a pénzforgalmi szolgáltatók mindenkor díjmentesen a fogyasztók rendelkezésére bocsátják a fogyasztók által hozzáférhető helyiségekben tartós adathordozón, valamint weboldalukon elektronikus formátumban.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 26. cikknek megfelelően végrehajtási aktusokat fogadjon el a díjszabási dokumentum formátumának, közös szimbólumának, valamint annak meghatározására vonatkozóan, hogy a 3. cikk (5) bekezdésében említett szolgáltatások milyen sorrendben szerepeljenek a díjszabási dokumentumban.

5. cikk

Díjkimutatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók legalább évente a fogyasztók rendelkezésére bocsássák a fizetési számlájukhoz kapcsolódóan felmerült valamennyi díjról szóló kimutatást.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kimutatásnak a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) minden egyes szolgáltatás vonatkozásában a felszámított egységnyi díjat, azt, hogy az érintett időszakban hányszor vették igénybe az adott szolgáltatást, és a szolgáltatás igénybevételének dátumát;
 - b) az érintett időszakban nyújtott egyes szolgáltatások vonatkozásában felmerült díjak teljes összegét;

- c) az érintett időszakban nyújtott összes szolgáltatás vonatkozásában felmerült díjak teljes összegét.
- (3) A „Díjkimutatás” címnek feltűnő módon, egy közös szimbólum mellett kell szerepelnie a kimutatás első oldalának tetején, megkülönböztetve ezzel a dokumentumot egyéb iratoktól.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 26. cikknek megfelelően végrehajtási aktusokat fogadjon el a díjkimutatás formátumának, közös szimbólumának, valamint annak meghatározására vonatkozóan, hogy a 3. cikk (5) bekezdésében említett szolgáltatások milyen sorrendben szerepeljenek a díjkimutatásban.

6. cikk

Szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatók

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatókban szükség esetén a legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatások 3. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékében szereplő kifejezéseket és fogalom meghatározásokat használják.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltatók az általuk nyújtott szolgáltatások meghatározásához használhatnak márkanéveket a szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatókban, amennyiben szükség esetén a 3. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékben szereplő megfelelő kifejezést is feltüntetik. A díjszabási dokumentumban és a díjkimutatásban a pénzforgalmi szolgáltatók nem használhatnak márkanéveket.

7. cikk

Összehasonlító weboldal

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók hozzáférjenek legalább egy olyan weboldalhoz, amely a (2) és (3) bekezdéssel összhangban összehasonlítja a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési számlákhoz kapcsolódóan nemzeti szinten nyújtott szolgáltatások után felszámított díjakat.
- (2) A tagállamok önkéntes akkreditációs rendszert hoznak létre azon, magánüzemeltetők által üzemeltetett weboldalak számára, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési számlákhoz kapcsolódóan nyújtott szolgáltatások után felszámított díjakat hasonlítják össze. Az akkreditáció elnyerése érdekében a magánüzemeltetők által üzemeltetett összehasonlító weboldalak:
- a) működési szempontból minden pénzforgalmi szolgáltatótól függetlenek;
 - b) közérthető nyelven íródnak és adott esetben a 3. cikk (5) bekezdésében említett kifejezéseket használják;
 - c) naprakész tájékoztatást nyújtanak;
 - d) elegendően széleskörű áttekintést adnak a fizetési számlák piacáról;
 - e) hatékony tájékoztatási és panaszkezelési eljárást működtetnek.
- (3) Amennyiben nincsen a (2) bekezdés szerint akkreditált weboldal, a tagállamok gondoskodnak róla, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóság vagy bármely más illetékes hatóság által üzemeltetett weboldal kerüljön kialakításra. Amennyiben van a (2) bekezdés szerint akkreditált weboldal, a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóság vagy bármely más illetékes hatóság által

üzemeltetett, kiegészítő weboldalt hoznak létre. Az (1) bekezdés szerinti, illetékes hatóság által üzemeltetett weboldaloknak meg kell felelniük a (2) bekezdés a)–e) pontjában foglaltaknak.

- (4) A tagállamok fenntartják maguknak a jogot, hogy valamely magánüzemeltető akkreditációs kérelmét elutasítsák vagy akkreditációját visszavonják, amennyiben a magánüzemeltető nem felel meg a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségeknek.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett weboldalokról megfelelő információ álljon a fogyasztók rendelkezésére. Ez adott esetben magában foglalja az akkreditált összehasonlító weboldalak nyilvánosan hozzáférhető jegyzékének karbantartását is.

8. cikk

Csomagban kínált számlák

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a fizetési számlát más szolgáltatással vagy termékkel együtt, csomag részeként kínálja, a pénzforgalmi szolgáltató tájékoztassa a fogyasztót, hogy a fizetési számla külön is megvásárolható-e, valamint hogy a csomagban kínált minden egyes termékhez és szolgáltatáshoz kapcsolódó költségekről és díjakról különálló tájékoztatást nyújtson.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben kizárólag a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltatásokat kínálnak együtt a fizetési számlával.

III. FEJEZET BANKSZÁMLAVÁLTÁS

9. cikk

A számlaváltási szolgáltatás nyújtása

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók minden olyan fogyasztónak nyújtsák a 10. cikkben leírt számlaváltási szolgáltatást, aki valamely, az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatónál rendelkezik fizetési számlával.

10. cikk

A számlaváltási szolgáltatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a számlaváltási szolgáltatást az átvevő pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezze és a (2)–(7) bekezdésben rögzített szabályokkal összhangban nyújtsa.
- (2) A számlaváltási szolgáltatást az átvevő pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezi. Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató írásos meghatalmazást kér a fogyasztótól a számlaváltási szolgáltatás végrehajtására. A meghatalmazásnak lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy külön hozzájárulását adja az átadó pénzforgalmi szolgáltatónak a (3) bekezdés e) és f) pontjában jelzett feladatok mindegyikének elvégzéséhez, valamint hogy külön hozzájárulását adja az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak a (4) bekezdés c) és d) pontjában, továbbá az (5) bekezdésben jelzett feladatok mindegyikének elvégzéséhez. A meghatalmazásnak lehetővé kell tennie a

fogyasztó számára, hogy külön kérje a (3) bekezdés a) és b) pontjában feltüntetett információk átadó pénzforgalmi szolgáltató általi átadását. A meghatalmazásnak meg kell határoznia azt az időpontot is, amelytől kezdve a rendszeres fizetési megbízásokat az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott számláról kell teljesíteni.

- (3) Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdésben említett meghatalmazás kézhezvételétől számított egy munkanapon belül felkéri az átadó pénzforgalmi szolgáltatót az alábbi műveletek elvégzésére:
- a) a valamennyi fennálló, átutalásra és az adós által jóváhagyott beszedésre vonatkozó rendszeres fizetési megbízást tartalmazó lista átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak és – amennyiben azt a fogyasztó a (2) bekezdésben foglaltak szerint külön kéri – a fogyasztónak;
 - b) a fogyasztó számláján az elmúlt 13 hónapban teljesített beérkező átutalásokra és hitelező által kezdeményezett beszédésekre vonatkozó, rendelkezésre álló információk átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak és – amennyiben azt a fogyasztó a (2) bekezdésben foglaltak szerint külön kéri – a fogyasztónak;
 - c) minden olyan további információ átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak, amelyet ez utóbbi a számlaváltás végrehajtásához szükségesnek tart;
 - d) amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató nem biztosít rendszert a rendszeres fizetési megbízásoknak és beszédéseknek a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vezetett számlájára történő automatikus átirányításához, úgy a rendszeres fizetési megbízások törlése és a beszédések elfogadásának leállítása a meghatalmazásban megjelölt napon;
 - e) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, a fogyasztó által meghatározott napon a fennmaradó pozitív egyenleg átutalása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott vagy vezetett számlára; valamint
 - f) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, a fogyasztó által meghatározott napon az átadó pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számla lezárása.
- (4) Miután az átadó pénzforgalmi szolgáltatótól megkapta a (3) bekezdésben említett, kért információkat, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató elvégzi a következő műveleteket:
- (a) hét naptári napon belül létrehozza a fogyasztó által kért rendszeres átutalási megbízásokat és azokat a meghatalmazásban megjelölt időponttól kezdve végrehajtja;
 - (b) a meghatalmazásban meghatározott időponttól kezdve fogadja a beszédéseket;
 - (c) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, tájékoztatja a fogyasztó fizetési számlájára rendszeres átutalásokat teljesítő fizető feleket a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vezetett számlájának adatairól. Amennyiben az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem rendelkezik a fizető fél tájékoztatásához szükséges valamennyi információval, felkéri a fogyasztót vagy az átadó pénzforgalmi szolgáltatót a hiányzó információk benyújtására;
 - (d) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, tájékoztatja a fogyasztó fizetési számlájáról beszédés révén pénzt beszedő

kedvezményezetteket a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájának adatairól, valamint arról az időpontról, amelytől kezdve a beszédéseknek e számláról kell történniük. Amennyiben az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem rendelkezik a kedvezményezett tájékoztatásához szükséges valamennyi információval, felkéri a fogyasztót vagy az átadó pénzforgalmi szolgáltatót a hiányzó információk benyújtására;

- (e) amennyiben a fogyasztó úgy dönt, személyesen végzi el a c) és d) pontban említett tájékoztatást, az új számla adatait és a meghatalmazásban megjelölt kezdő időpontot tartalmazó mintalevelet bocsát a fogyasztó rendelkezésére.
- (5) Amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató bármely további, a számlaváltás lebonyolításához szükséges műveletet végrehajthat.
- (6) Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató felkérésének kézhezvételét követően az átadó pénzforgalmi szolgáltató elvégzi a következő műveleteket:
- a) a felkérés kézhezvételétől számított hét naptári napon belül megküldi a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában jelzett információkat az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak;
 - b) amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató nem biztosít rendszert a rendszeres fizetési megbízásoknak és beszédéseknek a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájára történő automatikus átirányításához, úgy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató által megjelölt nappal töröl minden rendszeres fizetési megbízást és leállítja a beszédések elfogadását;
 - c) a fizetési számla fennmaradó pozitív egyenlegét átutalja az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlára;
 - d) lezárja a fizetési számlát;
 - e) elvégzi a számlaváltás lebonyolításához szükséges minden további, az (5) bekezdés szerinti műveletet.
- (7) A 2007/64/EK irányelv 55. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül az átadó pénzforgalmi szolgáltató az átvevő pénzforgalmi szolgáltatóval egyeztetett dátumot megelőzően nem blokkolhat fizetési eszközöket.
- (8) A tagállamok biztosítják, hogy az (1)–(7) bekezdésben foglalt rendelkezések akkor is alkalmazásra kerüljenek, ha a számlaváltási szolgáltatást más tagállamban található pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezte.
- (9) A (8) bekezdésben említett esetben a (3), (4) és (6) bekezdésben jelzett határidők megduplázódnak. E rendelkezés a 27. cikk szerinti felülvizsgálat tárgyát képezi.

11. cikk

A számlaváltási szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az átadó, illetve átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál fennálló rendszeres fizetési megbízások és beszédések vonatkozásában a fogyasztók díjmentesen hozzáférjenek személyes adataikhoz.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az átadó pénzforgalmi szolgáltató a 10. cikk (6) bekezdésének a) pontja szerinti, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató által kért

információkat anélkül bocsássa rendelkezésre, hogy azokért a fogyasztónak vagy az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak díjat számítsa fel.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató a nála vezetett fizetési számla megszüntetéséért díjat számít fel a fogyasztónak, annak megállapítása a 2007/64/EK irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével összhangban történjen.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az átadó vagy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató a 10. cikk szerint nyújtott bármely szolgáltatás után – az (1)–(3) bekezdésben említettek kivételével – díjat számít fel a fogyasztónak, a díj mértéke megfelelő legyen és összhangban legyen a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeivel.

12. cikk

A fogyasztó pénzügyi vesztesége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett pénzforgalmi szolgáltató megtéríti a fogyasztó azon pénzügyi veszteségét, amely amiatt merült fel, mert a számlaváltás folyamatában részt vevő valamely pénzforgalmi szolgáltató nem teljesítette a 10. cikk szerinti kötelezettségeit.
- (2) A fogyasztókat nem terhelheti pénzügyi veszteség a fizetési számlájukra vonatkozó információknak a fizető félnél vagy a kedvezményezetttnél történő hibás vagy késedelmes aktualizálása miatt.

13. cikk

A számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó információk

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó következő információkat hozzáférhetővé tegyék a fogyasztók számára:
 - a) az átadó és az átvevő pénzforgalmi szolgáltató szerepe a számlaváltás folyamatának egyes lépéseiben, a 10. cikkben meghatározottak szerint;
 - b) az egyes lépések végrehajtására rendelkezésre álló időkeret;
 - c) a számlaváltási folyamatért felszámított díjak, ha vannak ilyenek;
 - d) mindazon információk, amelyeket a fogyasztónak kell benyújtania;
 - e) a 21. cikkben említett alternatív vitarendezési eljárások rendszere.
- (2) Az információkat a pénzforgalmi szolgáltató fogyasztók által hozzáférhető valamennyi fióktelepén tartós adathordozón kell díjmentesen a fogyasztók rendelkezésére bocsátani, a pénzforgalmi szolgáltató weboldalán pedig elektronikus formában mindenkor elérhetőnek kell lennie.

IV. FEJEZET

A FIZETÉSI SZÁMLÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

14. cikk

Megkülönböztetésmentesség

A tagállamok biztosítják, hogy az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztókat ne érje nemzetiségük vagy lakóhelyük alapján hátrányos megkülönböztetés, amikor az Unión belül kívánnak fizetési számlát nyitni vagy fizetési számlájukhoz hozzáférni.

15. cikk

Az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés joga

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön legalább egy pénzforgalmi szolgáltató kínálatában szerepeljen az alapszintű fizetési számla. A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számlát ne csak olyan pénzforgalmi szolgáltatók kínálják, amelyek a számlát kizárólag online banki eszközökkel történő használatra bocsátják rendelkezésre.
- (2) A tagállamok biztosítják az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztók azon jogát, hogy az (1) bekezdésben azonosított pénzforgalmi szolgáltatónál vagy szolgáltatóknál alapszintű fizetési számlát nyissanak és azt használják. Ez a jog a fogyasztó lakóhelyétől függetlenül alkalmazandó. A tagállamok biztosítják, hogy az említett jog gyakorlását ne tegyék túlzottan nehezzé vagy megterhelővé a fogyasztó számára. Az alapszintű fizetési számla megnyitása előtt a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrzi, hogy a fogyasztó rendelkezik-e ugyanazon a területen fizetési számlával.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltató kizárólag az alábbi esetekben utasíthatja el az alapszintű fizetési számla nyitása iránti kérelmet:
 - a) amennyiben a fogyasztó már rendelkezik egy fizetési számlával valamely, ugyanazon a területen található pénzforgalmi szolgáltatónál, ami lehetővé teszi számára a 17. cikk (1) bekezdésében felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások igénybevételét;
 - b) amennyiben nem teljesülnek a 2005/60/EK irányelv II. fejezetében rögzített feltételek.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben jelzett esetekben a pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul, díjmentesen és írásban tájékoztatja a fogyasztót a kérelem elutasításáról, kivéve, ha a tájékoztatás ellentétes lenne a nemzetbiztonság és a közrend céljaival.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdés b) pontjában jelzett esetekben a pénzforgalmi szolgáltató a 2005/60/EK irányelv III. fejezete szerint megfelelő intézkedéseket fogadjon el.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számlával való rendelkezésnek ne lehessen feltétele további szolgáltatások megvásárlása.

16. cikk

Az alapszintű fizetési számla jellemzői

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számla magában foglalja a következő pénzforgalmi szolgáltatásokat:

- a) a fizetési számla megnyitásához, vezetéséhez és lezárásához szükséges összes műveletet lehetővé tevő szolgáltatások;
 - b) a fizetési számlára történő pénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások;
 - c) a fizetési számláról történő, Unión belüli készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások;
 - d) a következő fizetési műveletek végrehajtása az Unión belül:
 - 1) beszedés;
 - 2) fizetési kártyával végrehajtott fizetési műveletek, ideértve az online fizetéseket is;
 - 3) átutalások.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett valamennyi szolgáltatás tekintetében meghatározzák a műveletek azon minimális számát, amelyet a fogyasztónak díjmentesen vagy a 17. cikkben említett díj fejében nyújtanak. A műveletek minimális számának ésszerűnek kell lennie és összhangban kell lennie az érintett tagállam bevett kereskedelmi gyakorlatával.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó alapszintű fizetési számlájáról a pénzforgalmi szolgáltató online banki eszközei révén (amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak) fizetési műveleteket tudjon kezdeményezni és kezelni.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztónak az alapszintű fizetési számlához kapcsolódóan ne kínáljanak folyószámlahitelt.

17. cikk

Kapcsolódó díjak

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikkben jelzett szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók díjmentesen vagy méltányos díj fejében kínálják.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóra a keretszerződésben rögzített fogyasztói kötelezettségvállalások nemteljesítése miatt kirótt díjak méltányosak legyenek.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a következő kritériumok közül egy vagy több alapján határozzák meg, mi minősül méltányos díjnak:
 - a) jövedelmi szintek a tagállamban;
 - b) az adott tagállamban a fizetési számlákhoz kapcsolódó átlagos díjak;
 - c) az alapszintű fizetési számla nyújtásához kapcsolódó teljes költség;
 - d) fogyasztói árak a tagállamban.
- (4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikke alapján iránymutatást dolgoz ki, hogy azzal segítse az illetékes hatóságokat.

18. cikk

Keretszerződések és felmondás

- (1) Ha a (2) és (3) bekezdés másként nem rendelkezik, az alapszintű fizetési számlához hozzáférést biztosító keretszerződésekre a 2007/64/EK irányelv rendelkezései alkalmazandók.

- (2) A pénzforgalmi szolgáltató egyoldalúan felmondhatja a keretszerződést, amennyiben a következő feltételek legalább egyike teljesül:
- a) a fogyasztó szándékosan bűncselekmény elkövetésére használta fel a számlát;
 - b) a számlán tizenkét egymást követő hónapnál hosszabb időszakon keresztül nem történt művelet;
 - c) a fogyasztó tudatosan helytelen információt adott meg annak érdekében, hogy alapszintű fizetési számlához jusson – a helyes adatok közlése esetén nem állt volna fenn az alapszintű fizetési számlához való jog;
 - d) a fogyasztó már nem rendelkezik jogszerűen lakóhellyel az Unióban vagy időközben második fizetési számlát nyitott abban a tagállamban, ahol már rendelkezik egy alapszintű fizetési számlával.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató felmondja az alapszintű fizetési számlára vonatkozó szerződést, a felmondás okairól és indokolásáról írásban és díjmentesen, legalább 2 hónappal a felmondás hatálybalépése előtt tájékoztatja a fogyasztót.

19. cikk

Általános információk az alapszintű fizetési számláról

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy olyan intézkedések legyenek életben, amelyek felhívják a lakosság figyelmét az alapszintű fizetési számlák elérhetőségére, azok árazási feltételeire, az alapszintű fizetési számlához való hozzáférési jog gyakorlása érdekében követendő eljárásra, valamint az alternatív vitarendezési módszerek igénybevételének módjára.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a kínált alapszintű fizetési számlák sajátos jellemzőire, a kapcsolódó díjakra és a használat feltételeire vonatkozó információkat a fogyasztó rendelkezésére bocsássák. A tagállamok emellett biztosítják a fogyasztó arról való tájékoztatását is, hogy az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés nem jár együtt további szolgáltatások megvásárlásának kötelezettségével.

V. FEJEZET ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS ALTERNATÍV VITARENDEZÉS

20. cikk

Az illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok kinevezik az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosításáért és nyomon követéséért felelős illetékes hatóságot. Az illetékes hatóság a megfeleléshez szükséges minden intézkedést meghoz. A hatóság független a pénzforgalmi szolgáltatóktól. Az illetékes hatóság az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett illetékes hatóság.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatóság rendelkezik mindazon hatáskörökkel, amelyek feladatai ellátásához szükségesek. Amennyiben valamely tagállam több illetékes hatóságot hatalmaz fel az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítására és nyomon követésére, úgy a tagállamok biztosítják ezen hatóságok szoros

együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani saját feladatait.

- (3) A tagállamok ezen irányelv hatálybalépését követő egy éven belül értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, kijelölt illetékes hatóságokról. Tájékoztatják a Bizottságot a feladatok ezen hatóságok közötti bármely felosztásáról is. Haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a hatóságok kijelölésében és feladataiban bekövetkező bármely változásról.

21. cikk

Alternatív vitarendezés

Az ezen irányelvben meghatározott jogokból és kötelezettségekből eredő viták rendezése céljából a fogyasztóknak hozzáférést kell biztosítani hatékony és eredményes peren kívüli jogorvoslati eljárások igénybevételéhez.

VI. FEJEZET SZANKCIÓK

22. cikk

Közigazgatási intézkedések és szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható közigazgatási intézkedésekkel és szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezen szabályok érvényesítése érdekében. E közigazgatási intézkedéseknek és szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

VII. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 3. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban.

24. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (2) A 23. cikkben említett felhatalmazás az irányelv hatálybalépésének időpontjától határozatlan időre szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 23. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 23. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az említett jogi aktusról szóló értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

25. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

- (1) A 4. és az 5. cikk szerinti végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság munkáját a 2004/10/EK bizottsági határozattal létrehozott európai bankbizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

26. cikk

Értékelés

A tagállamok először az ezen irányelv hatálybalépését követő 3 éven belül, majd azt követően kétfévente tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:

- a) a pénzforgalmi szolgáltatók megfelelése a 3–6. cikkben foglalt rendelkezéseknek;
- b) a 7. cikk szerint létrehozott akkreditált összehasonlító weboldalak száma;
- c) a fizetésiszámla-váltások száma, a váltásért felszámított átlagos díj és az elutasított számlaváltások száma;
- d) a megnyitott alapszintű fizetési számlák száma, az elutasított kérelmek száma és indoka, valamint a kapcsolódó díjak.

27. cikk

Felülvizsgálati záradék

- (1) A Bizottság ezen irányelv hatálybalépésétől számított öt éven belül az irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyhez adott esetben javaslatot is csatol.
- (2) A felülvizsgálat azt értékeli – többek között a tagállamoktól a 26. cikk szerint kapott információk alapján –, hogy a fizetési módok és a technológia fejlődését figyelembe véve szükség van-e az alapszintű fizetési számla részét képező szolgáltatások listájának módosítására és aktualizálására.
- (3) A felülvizsgálat során a Bizottság azt is értékeli, hogy szükség van-e a 10. cikk (9) bekezdésében rögzített meghosszabbított határidők hosszabb időszakon keresztül fenntartására, valamint hogy az összehasonlító weboldalak és a csomagban kínált számlák tekintetében szükség van-e a 7. és 8. cikk szerint elfogadott intézkedések mellett további intézkedésekre.

28. cikk
Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [az irányelv hatálybalépésétől számított egy éven belül] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.
- (2) E rendelkezéseket ezen irányelv hatálybalépésétől számított egy év elteltével kell alkalmazni.
- (3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

30. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

Az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök